

čtvrtletník
Armádního sportovního centra DUKLA,
Tělovýchovné jednoty Dukla Praha
a Unie armádních sportovních klubů České republiky

ročník 2 / číslo 4 / 2007

Vydavatel
Armádní sportovní centrum DUKLA
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
IČ: 60162694
www.army.cz/sport
www.duklasport.cz

Adresa redakce
Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6
Telefon: 224 319 139
Fax: 224 310 910

Šéfredaktor
plk. Ing. Jaroslav Prišćák, Ph.D.
(telefon: 973 203 801)
E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada
Ing. František Macák
Ing. Pavel Nekola
Mgr. Ivana Roháčková
Ing. Cyril Schejbal
PaedDr. Arnošt Šulc

Grafická úprava a zlom
Jan Brádka (AVIS)

Korekce fotografií
Ing. Bořivoj Beránek (AVIS)

Jazyková úprava
Eva Kašáková (AVIS)

Tisková příprava a tisk
MOČR-AVIS
(Agentura vojenských informací a služeb)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Uzávěrka čísla: 6. 11. 2007
Číslo 4 / 2007 vyšlo: 17. 12. 2007

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje ASC DUKLA a AVIS
Publikované materiály nelze rozšiřovat
bez souhlasu vydavatele
Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí

NEPRODEJNÉ

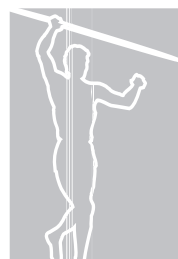
Na titulní straně: Barbora Špotáková, Atlet roku 2007
Foto: Ivana Roháčková

4/07 reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

4 Medaile z Indie

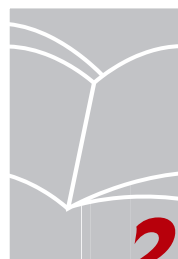
8 Atletický triumf
z Ósaky

14 Armádní sportovec
roku 2007

20 Dukla
k Praze 6 patří

28 Křest u Dukelského
památníku

2 Editorial	17 Štěpánka nás zachránila
2 Sportovci v plné zbroji	18 Profesor terénu
6 Zamyšlení o Dukle	22 Světové rekordy a medaile v dresu Dukly
7 Jubilanti armádního sportu	23 Mistr odchází, ať žije...
9 Špotáková potvrdila světový primát	24 Pozor na transformaci sportu
9 Roman vyhrál Challenge	24 Ze života armádní unie
10 Střelcům foukal stříbrný vítr	25 Volf se Štěpánkem se shodli
11 Světové mistrovství	26 Kaleidoskop
11 O evropské medaile po 34 letech	26 Přehled sportovních výsledků
12 Prostějovské zázemí parašutistů	26 Smějeme se s DuklaSportem
13 Parašutisté Dukly Prostějov v Indii	27 Sportovní akce v I. čtvrtletí 2008
16 Udrželi světové pozice	27 Tucet otázek pro Milana Jiráka
16 Polívka mistrem světa	

obsah

Není Dukla jako Dukla,

napsal Martin Hašek, redaktor deníku „Sport“ dne 22. 9. 2007. Dovolují si vybrat několik jeho myšlenek z tohoto článku.

„Současná Dukla je něco jiného než bývalý fotbalový vojenský klub, který vznikl z vůle moci komunistického režimu v roce 1948. Nově sestavené armádní mužstvo pod názvem ATK Praha bylo tehdy úředně dosazeno do ligy, dostalo k dispozici hráče ukradené ostatním klubům a podporu státního aparátu. Fotbalový klub, který od roku 1956 používal jméno Dukla, pak proslavili skvělí hráči jako Kučera, Masopust, Pluskal, Viktor, Nehoda či Vízek. Ani jejich umění ale nemohlo smýt pověst uměle zrozeného a protěžovaného týmu, který narušoval přirozené konkurenční prostředí ve fotbalové lize.“

Dukla atletů Šebrleho, Špotákové a Baďurové, veslaře Synka, lyžařů Jandy a Koukala nebo rychlobruslařky Šáblíkové, to je jiný příběh. Tenhle klub žije proto, že ve společnosti existuje poptávka po reprezentantech schopných závodit na světových šampionátech a olympijských hrách. Bez Dukly by se tihle sportovci na vrcholnou úroveň nikdy nedostali a na olympiádách by za Česko neměl kdo závodit.“

V říjnu jsem se s malou skupinkou zástupců Dukly Praha zúčastnil křtu knížky „Naša Dukla pod Úrpínem“ od Jožky Mazára. Křest proběhl u památníku Dukla v Dukelském průsmyku. Láďa Moc, mnohaletý reprezentant v chůzi a bývalý trenér chůze v Dukle Banská Bystrica a Roman Zubík nám napsali několik zajímavých myšlenek z této slavnostní akce.

Indický Hyderabad uspořádal ve dnech 13.–21. října 2007 Světové armádní hry. Více než 100 armád světa vyslalo své reprezentanty-sportovce-vojáky na tyto hry. Během her se uskutečnil seminář „Sportem za mír“ za účasti všech šéfů mísi zúčastněných armád. Armádní sport byl v Hyderabadu velmi, velmi vidět. Znova se potvrdilo, že naši paragáni patří mezi nejlepší na světě a my jsme na to právem pyšní.

Pomalou, ale jistě se blíží závěr roku 2007. Čeká nás rok olympijský. Všichni víme, že reprezentanti Dukly byli velmi úspěšní na posledních olympijských hrách v Aténách a v Turínu. V příštím roce na hrách v Pekingu má ASC DUKLA hned několik železek v ohni. Bude však záležet na dobré přípravě bez zdravotních problémů, správném vyladění na den D a hodinu H, psychické odolnosti a v neposlední řadě na kousičku nutného štěstí. Já osobně jsem přesvědčen, že sportovci Dukly se i na příštím svátku sportu neztratí a předvedou své kvality.

Milí čtenáři, fandové Dukly. Díky vám všem za podporu armádnímu sportu. Přeji vám hodně zdraví, pohodu a hodně sportovních zážitků v novém roce 2008.

Jaroslav Prišák, šéfredaktor

Sportovci v plné

„Ve státě NEWLAND nastala konfliktní situace, začaly se zde vyrábět a skladovat chemické zbraně. Dochází k vyhocení mezinárodní situace. Rada bezpečnosti OSN schválila řešení situace vojenským zásahem. Velení AČR tím pověřilo příslušníky ASC DUKLA.“
Takto zněl námět k výcviku sportovců a funkcionářů ASC DUKLA, který se uskutečnil ve dnech 25.–26. října 2007 ve výcvikovém prostoru Březina u Vyškova. 40 sportovců mělo za úkol v noci chránit srubový tábor a následující den zajistit doprovod pozorovatelů OSN do místa styku s vrtulníkem. „Pozorovatelé OSN“, to byli funkcionáři ASC DUKLA, Ředitelství výcviku a doktrín Vyškov a Vojenské akademie.

Celý výcvik začal vystrojením a vyzbrojením všech účastníků. Neprůstřelná vesta, taktická vesta, helma, zásobníky na náboje a samopal spolu s maskováním udělaly ze sportovců skutečné bojovníky. Oštěpařka Barbora Špotáková se během chvíle změnila v bojovnici za práva utlačovaného národa. Stejně tak výškař Tomáš Janků, známý svým odborným přístupem ke zbraním a veškerému vojenství, se v bojových situacích cítil jako ryba ve vodě. Po večerním nástupu všech účastníků a s uvedením do taktické situace začala příprava směn k noční činnosti a vlastní střežení tábora, kde pobývali pozorovatelé OSN. Tábor byl během noci dvakrát napaden „teroristy ze státu ORANGELAND.“ Po vyhlášení poplachu zaujaly střezící jednotky svá postavení, pozorovatelé se ukryli v bezpečném bunkru. Sportovní střelec Jan Sychra chránil bunkr nejen přesnými zásahy, ale vchod doslova vlastním tělem. Útok byl odražen.

Ráno bylo vidět na některých skupinách únavu – nespaly ani hodinu, bojová morálka byla ale vysoká. Po vybavení ručních zbraní laserovým systémem MILES pro registraci zásahů při střelbě, byli účastníci rozděleni na dvě skupiny. Každá z nich absol-

vovala taktickou přípravu a výcvik na překážkové dráze NATO.

Taktická příprava spočívala v převedení pozorovatelů OSN přes minové pole až po Kraví zleb. Zde následovalo zdolání vodní překážky po dřevěných plotech na vodní hladině a zpět po lanech. Dřevěná plata zdolali všichni bez problémů, cesta po laně byla však náročnější. Bojovníci volili přesun po jednom laně, někteří pozorovatelé po dvou lanech nad sebou. Vodní koupel okusil pouze jeden bojovník. V Kravím žlebu byla přesunující se jednotka opět napadena teroristy podobným členům Al-Káidy. Za „ostré“ palby se podařilo pozorovatele přemístit až do místa styku s vrtulníkem. Po sečtení zásahů zařízením MILES byla potvrzena porážka teroristů, přestože jeden „nás“ bojovník byl zastřelen vlastním příslušníkem. I toto se v nelítostných bojích stává.

Překážková dráha NATO v prostoru kasáren Vyškov byla dobudována pro nedávno zde konané Mistrovství světa CISM v leteckém pětibojí. Dvacet náročných překážek dokáže vycvičený příslušník zdolat v čase kolem 2:15 min. Z našich příslušníků si dráhu naplno vyzkoušeli moderní pětibojaři a dosáhli

zbroji

Jan Železný při střelbě

Jan Železný

Libor Capalini

Barbora Špotáková

sportovci

času těsně přes čtyři minuty. Některé překážky vyžadovaly sílu, obratnost a odvahu jiné, jako například dva metry hluboká betonová jáma s kolmými stěnami i tělesné propozice. Menší postavy téměř natrvalo uvízly na dně.

Poslední akcí celého cvičení byl souboj čtyř družstev v paintballu. Dvě družstva sportovců, po jednom družstvu VIP a Ředitelství výcviku a doktrín se utkalo v obraně a dobývání Check pointu. Vítězství z loňského roku obhájilo první družstvo sportovců až po nelítostném rozstřelu, kdy Tomáš Janků „ukončil život“ střelce Milana Macha z druhého družstva.

Na závěr poděkovali velitel sil podpory a výcviku brig. gen. František Maleninský a ředitel ASC DUKLA plk. Jaroslav Přiščák všem účastníkům za vzorný přístup k celé akci a sportovcům za výkony, které při simulaci bojových podmínek odvedli. Oba doufají v opakování akce i v roce 2008. Nepřítel určitě již nyní čeká!

text: Cyril Schejbal
foto: Ivana Roháčková

V čele Tomáš Dvořák

Milan Šperl

v plné zbroji

armáda

Světové armádní hry

Medaile z Indie

Čeští armádní sportovci se doposud zúčastnili všech Světových armádních her od začátku jejich konání v roce 1995.

Indický bizon „Bravo“ – maskot Světových armádních her 2007

Již 4. Hry se konaly poprvé mimo evropský kontinent v Indickém Hyderabadu ve dnech 12.–22. 10. 2007 za účasti sportovců ASC DUKLA v atletice, parašutismu, sportovní střelbě a vybraného družstva AČR ve vojenském pětiboji. Vedoucím 30členné české mise byl ředitel ASC DUKLA plk. Ing. Jaroslav Přiščák, Ph.D.

Celková účast byla zatím nejvyšší v historii Světových armádních her – 102 států, 5 000 sportovců a funkcionářů. Hry se konaly pod záštitou indického státu a s podporou všech složek indické armády. V Hyderabadu se konaly sportovní soutěže v atletice, boxu, judu, fotbalu, házené, parašutismu, plavání, potápění, sportovní střelbě, ve vojenském pětiboji, volejbalu a zápasu. Sportovní soutěže v triathlonu a sailingu byly organizovány v Bombaji. Indický bizon jménem Bravo se stal oficiálním maskotem Světových armádních her. Tolik statistické konstatování.

Cesta do Indie

V pátek dne 12. října 2007 okolo půlnoci přivítal 30člennou českou armádní delegaci téměř 7milionový Hyderabad, hlavní město státu Andhra Pradesh s rozlohou 275 tisíc km² a s celkovým počtem 76 milionů obyvatel. Město svou velikostí, dopravou a stálým přesouváním obrovského množství lidí je téměř nepředstavitelné našemu chápání života.

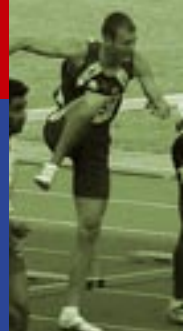
Naše výprava přicestovala do Hyderabadu z Frankfurtu nad Mohanem přímým 9hodinovým leteckým spojem. Po příjezdu byla naše delegace rozdělena podle sportovních odvětví a odvezena do svých ubytovacích zařízení. Atleti do SAAP Games Village v blízkosti atletického stadionu Gachibowli Sports Complex, kde proběhl zahajovací i závěrečný ceremoniál her. V EME Centru Games Village byli ubytováni parašutisté a sportovní

střelci z pušky, v Infantry Brigade Games Village sportovní střelci-pistoláři, v Artillery Centre Golconda Games Village vojenští pětibojáři, v Chenna Reddy MCR Institute a v Indian School of Bussines bydlelo vedení výpravy.

Oficiálního zahájení her se zúčastnila řada osobností jako např. prezidentka Indie Pratibha Patil, předseda vlády státu Andhra Pradesh, Rajasekhar Reddy (zároveň předseda organizačního výboru Světových armádních her) a také prezident CISM gen. Gianni Gola. Slavnostní banket k ukončení 4. Světových armádních her byl organizován v největším hotelu Hyderabadu Taj Krišna, byl spojen se slavnostním předáním oficiálních darů jednotlivých vedoucích zahraničních misí organizátorům a bohatým kulturním programem v zahradách hotelu.

Sportem za mír

Ve stejném hotelu CISM organizoval dne 16. října 2007 ve spolupráci s Mezinárodním olympijským výborem, FIFA a Indickou olympijskou asociací mezinárodní fórum „Sportem za mír“, kterého se zúčastnilo více než 100 zástupců členských států CISM. Fórum bylo organizováno v duchu téma „Sport je základním nástrojem posílení míru“. Účastníci Fóra vyzvali nejvyšší autority ozbrojených sil všech členských států CISM ke zvýšení (na národních úrovních) provozování sportu mezi vojenským personálem a k posílení účasti armádních sportovců na aktivitách CISM.

Úspěchy parašutistů

Česká armádní delegace získala celkem 3 medaile, o všechny se zasloužili příslušníci ASO DUKLA parašutismu Prostějov: 1x stříbrnou v soutěži družstev v kombinaci ve složení npor. Jindřich Vedmoch, prap. Jiří Gečnuk, prap. Libor Jiroušek, rtm. Hynek Tábor, rtm. Čestmír Zítka, 1x bronzovou medaili v soutěži družstev v přesnosti přistání ve stejném složení a konečně třetí, bronzovou medaili získal prap. Jiří Gečnuk v soutěži jednotlivců v přesnosti přistání. Dvě čtvrtá místa získali příslušníci ASO DUKLA atletiky Praha Lukáš Melich v hodu kládívem a Stanislav Sajdok v běhu na 110 m překážek.

Celé Hry byly poznamenány velkými vzdálenostmi mezi ubytováním a sportovišti. Například cesta na letiště Air Force Station Hakimpet dlouhá cca 50 km, reprezentovala minimálně 90 minut jízdy. Neexistující dopravní značky, minimum světelných semaforů, pro Evropana nepochopitelný způsob jízdy, za celou dobu pobytu jsme například nerozeznali, jak se dává přednost v jízdě.

Co se týká ubytování, byli sportovci umístěni ve vojenských podmínkách, např. vojenští pětibojářiči muži po 14 osobách na pokojích společně s Argentinou, ženy po 15 společně s družstvy Dánska a Norska, parašutisté po 16 společně s družstvem Bahrajnu. Stravování pro sportovce bylo v dostatečné kvantitě, kvalita dobrá, dalo se vybrat ze dvou až tří jídel včetně ovoce a zeleniny, balené vody

byl dostatek. Sportoviště byla nově vybudovaná a odpovídala pravidlům CISM. Informace a výsledky podávané v průběhu soutěží byly někdy nedostatečné a často se zpožděním. V doprovodném programu pro sportovce pořadatelé zajistili tzv. CISM-stany, kde bylo možno posedět a zakoupit občerstvení, k dispozici byly i počítače napojené na internet. Doprava na sportoviště byla někdy chaotická, ale v podstatě vždy byli všichni všude včas.

Cesta domů

Poslední tečkou za naším pobytem byl odlet výpravy z letiště Hyderabad, sedm hodin před odbavením, naprostý zmatek personálu, jeden záchod na cca 500 cestujících a další lahůdky v podobě neexistujících laviček k sezení. O normálním způsobu odbavení zavazadel se nám pouze zdálo.

O tom všem by mohli nejlépe vyprávět týmoví kapitáni sportovní střelby a parašutismu kpt. Pavel Bittner a Jiří Šafanda, kteří čekali celou noc na odlet leteckého speciálu Bundeswehru při cestě zpět na trase Hyderabad – Köln/R. Díky ochotě Bundeswehru se podařilo získat povolení na dopravu sportovních padáků, zbraní a munice jak při cestě tam, tak i zpět. AČR díky této akci ušetřila za nadváhu cca 650 tisíc korun, tato částka by byla účtována při normálním odbavení leteckou linkou, kterou cestovala česká výprava na trase Praha – Frankfurt/M. – Hyderabad a zpět.

V roce 2011 se budou konat již 5. Světové armádní hry, tentokrát v brazilském Rio de Janeiro.

Konání a česká účast na Hrách

1. Světové armádní hry (dále jen SAH) se konaly v Itálii – Římě a okolí ve dnech 4.–16. 9. 1995 za účasti sportovců ASC DUKLA v atletice, cyklistice, moderním pětiboji, parašutismu, sportovní střelbě a v šermu. Těchto her se zúčastnilo 93 států, cca 4 000 sportovců.

2. SAH byly organizovány v Chorvatsku – Záhřebu ve dnech 6.–18. 8. 1999 za účasti sportovců ASC DUKLA v kanoistice, judu, plavání, parašutismu, orientačním běhu, šermu, veslování, triathlonu, zápasu a za účasti vybraného družstva AČR ve vojenském pětiboji. Účast 82 států, 6 734 sportovců.

3. SAH proběhly opět v Itálii – Catánii ve dnech 2.–12. 12. 2003 za účasti sportovců ASC DUKLA v atletice, cyklistice, moderním pětiboji a šermu v celkovém počtu 31 osob (zisk 3 medailí), jeden zástupce AČR se zúčastnil soutěží 3. SAH v plachtění v Rieti ve dnech 2.–13. 9. 2003. Účast 87 států, 4 500 sportovců.

text: Ivan Satrapa

foto: Jana Senková, Jaroslav Prišćák, Radomil Skoumal

prap. Jiří Gečnuk

Medailové družstvo parašutistů

Vedení výpravy AČR: plk. Prišćák, kpt. Gabriela Belányiová (Slovensko), kpt. Senková a pplk. Satrapa

Zamyšlení o Dukle

Jako příslušník Armády České republiky a Armádního sportovního centra DUKLA jsem se rozhodl reagovat na články v médiích, které se týkají současnosti i budoucnosti tohoto centra a zejména na výrok „Dukla je přežitek“. Mé rodinné kořeny sahají hluboko do historie naší armády a vždy jsem říkal a cítil, že jsem hrdý na to, že jsem její součástí. Z mé strany nejde pouze o holou snahu zachování vrcholového sportu jako součásti armády, ale je podložen vysokoškolským ekonomickým vzděláním, ze kterého v těchto úvahách také vycházím.

**autor článku
por. Tomáš Janků
není jen vynikajícím
sportovcem**

Armáda ČR má velmi bohatou historii a stejně tak i její sportovní část, protože vždy se vycházelo z názoru, že jedině vrcholově připravený sportovec může být špičkový profesionální voják v poli. Dukla byla vždy nástrojem armády, kterým ukazovala spojencům i nespřáteleným armádám v dobách míru v jakém stavu je. Dnes si troufám říci, že naši vojáci v bojových, záchranných i v některých dalších jednotkách jsou bezesporu také vrcholovými sportovci, jejichž dnešní tréninkové metody a příprava vycházejí ze zkušenosti armádního vrcholového sportu. Toto by mělo platit a zatím platí i dnes, jen úkoly armádního sportu jsou podstatně rozšířené.

Hlavním úkolem je samozřejmě úspěšně reprezentovat Českou republiku na olympijských hrách, mistrovstvích světa a Evropy a nově i na armádních mistrovstvích světa a vojenských světových hrách, to bych rád zdůraznil. Dalším úkolem, dle mého názoru ještě důležitějším, je být nástrojem státu, který provádí osvětu v oblasti výchovy, prevence zdraví, životosprávy a výrazně tak ovlivňuje další generace mladých lidí při jejich rozhodování, kterým směrem se ve svém životě dají. Armádní sportovci se zúčastňují nespočtu akcí na základních i středních školách, ve sportovních klubech, nemocnicích, dětských domovech, na dnech dětí a podobně. Vše ve svém volnu a z vlastní iniciativy.

Propagovat naši armádu v rámci České republiky i v zahraničí dnes již není úkolem, ale ctí, protože hodnota Dukly je celosvětově uznávána. Jména některých sportovců a název Dukla znají lidé dokonce i z oblastí, kde není televize. Armádní sportovci se vždy hrdě hlásí k armádě a propagují ji, na drtivě většinu společenských akcí vystupují ve vojenských stejnokrojích a na sportovních akcích, pokud to pravidla dovolují, mají ve sto procentech znak či logo Dukly na svých dresech.

Příští rok uplyne 60 let od vzniku armádního vrcholového sportu. Doposud přivezli její sportovci 73 medailí z olympijských her z toho 22 zlatých, 26 stříbrných a 25 bronzových, 164 titulů mistra světa, nespočet vítězství ze Světových pohárů, titulů a medailí z mistrovství Evropy a to ze všech sportovních oblastí bez rozdílu. Výsledek armádních sportovců na posledních dvou olympiádách (Atény 2004 a Turín 2006), kde z celkového počtu 12 medailí pro Českou republiku Dukla vybojovala sedm, mluví za vše!

V populární anketě České republiky Sportovec roku 2006 se v desítku nominovaných sportovců umístilo šest „dukláků“. Zvítězila lyžařka Katka Neumannová, čtvrtý byl atlet Roman Šebrle, pátý skokan na lyžích Jakub Janda, sedmá se umístila oštěpařka Barbora Špotáková, osmá rychlobruslařka Martina Sáblíková a desáté místo jsem obsadil já sám. Navíc v té samé anketě v kategorii juniorů byla první už zmiňovaná Martina Sáblíková a stříbrný David Svoboda. Co k tomu dodat? Kdo tedy nejvíce dělá radost všem sportovním fanouškům v naší krásné zemi, kdo vlastně ty medaile vozí domů? Jsou to hlavně sportovci z Armádního sportovního centra DUKLA.

Za celou dobu existence Dukly dostávali a dostávají naši armádní sportovci od čelních představitelů této i jiných zemí veřejně mnoho a mnoho poděkování a blahopřání. Mezi posledními, kteří byli vyznamenáni medailí Za zásluhy prezidentem republiky na Pražském hradě, byli 28. října 2006 Kateřina Neumannová a Josef Masopust. Jsou to po Emilu a Daně Zátokových, Janu Železném a Romanu Šebrlem další armádní sportovci, kteří byli oceněni touto medailí.

Pevně věřím, že to nejsou jen projevy politických ambicí, ale že je to míněno upřímně a s vírou ve správnou věc.

Dle mých informací financování přípravy ke státní a resortní sportovní reprezentaci v působnosti resortu MO v roce 2007 bylo zabezpečeno částkou 136 448 600 korun a podobně vysoká částka šla na přípravu armádních sportovců z MŠMT. Jistě to jsou veliké peníze, ale vzhledem k tomu, co za to Česká republika získává, dle mého soudu je to jedna z nejlepších věcí do kterých náš stát investuje. Návratnost je obrovská. Prestiž státu a jeho uznání se těžko vyčíslí, ostatní věci ano. A jsou to jednoduché počty.

V dnešní době jsou v módě i rozhodnutí, která zničí vše, co funguje a má smysl, za čím je hromada práce a odhodlání, aby se krátkodobě a slepě finančně zahojilo to, že se někde jinde peníze nekompetentně ztrácejí. Ano, Dukla je na bedrech armády, používá její zařízení a zázemí, ale mnohonásobně to jí a tedy i státu vrátí. Neničme něco, co funguje, třeba jenom proto, že je to pod hlávičkou armády, abychom poté začali budovat něco nového, co bude dražší, méně funkční a bez historie.....bez budoucnosti.

Snad toto zamyšlení nastínilo pocity nejen mé, ale i všech lidí, kteří budovali a budují Armádní sportovní centrum DUKLA a jejichž práce je velmi vidět.

**por. Ing. Tomáš Janků
starší sportovní instruktor ASO atletiky ASC DUKLA**

foto: archiv ASC DUKLA
karikatura: Milan Kounovský

JUBILANTI ARMÁDNÍHO SPORTU

Ministryně obrany Vlasta Parkanová s úspěšnými medailisty ze zimní sezony

Náměstek MO Jaroslav Kopřiva při předávání medailí

Beseda atletů Dukly Praha na gymnáziu v Třebíči

Beseda Martiny Sáblíkové na ZŠ Písnická v Praze 4

Autogramiáda sportovců na dni „Armáda dětem a mládeži 2007“

I ve čtvrtém čtvrtletí tohoto roku oslavili nebo oslaví vzácné životní jubileum další významné osobnosti armádního sportu – sportovci, trenéři a funkcionáři:

Květoslav MAŠITA, nar. 2. 10. 1947, motorismus. Legendární motocyklový závodník. Startoval ve 13 šestidenních motocyklových soutěžích, když v letech 1970, 1971, 1973, 1974, 1977 a 1978, byl členem vítězného čs. družstva. V letech 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976 a 1977 se stal mistrem Evropy v terénních soutěžích v kubaťuře 350 cm³. Nejúspěšnější soutěžní motocyklový jezdec historie.

Oldřich KNAP, nar. 2. 10. 1932, lyžování. Významný funkcionář Dukly Liberec.

Miloslav JÍCHA, nar. 11. 10. 1937, fotbal. Dlouholetý tajemník slavné fotbalové Dukly Praha od roku 1958. Jeho návrat do vrcholového fotbalu v tomto roce a ve stejné funkci je potvrzením jeho lásky k Dukle a mimořádných funkcionářských kvalit.

Pavel PAZDÍREK, nar. 14. 10. 1937, plavání. Stříbrný medailista ME 1958 na 200 m motýlek, účastník XVII. Her olympiády v roce 1960 v Římě. Dlouholetý funkcionář armádního vrcholového sportu.

Jaroslav BENDL, nar. 15. 10. 1947, fotbal. Čtyřnásobný reprezentant, důrazný obránce v sedmdesátých letech. Po ukončení kariéry funkcionář armádního vrcholového sportu.

Jan NOVÁK, nar. 16. 10. 1942, plavání. Dvojnásobný přemožitel kanálu La Manche v letech 1974 a 1975. Společně s Františkem Venclovským se také proslavil přeplaváním jezera Bajkal. Aktivní pilot čs. letectva a později funkcionář armádního vrcholového sportu, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a novinář.

Jaroslav JANDA, nar. 17. 10. 1942, lyžování. Od roku 1963 reprezentoval ve sjezdovém lyžování v Dukle Banská Bystrica a Dukle Liberec. Účastník X. ZOH v Grenoblu v roce 1968, účastník MS v roce 1970. Pětínásobný mistr Československa ve sjezdu. Po ukončení kariéry funkcionář Dukly Praha.

Miroslav JELÍNEK, nar. 27. 10. 1932, vodní slalom. Původně kvalitní sportovní střelec. Po ukončení kariéry trenér vojenského pětibojce, vodního slalomu a personalista armádního vrcholového sportu.

Zdeněk MELICHÁREK, nar. 1. 11. 1932, atletika. Významný trenér nejlepších skokanů jako byli Jaroslav Alexa, Jan Broda, Jaroslav Calda, Václav Fišer, Antonín Hadinger, Tomáš Hlušíř, Karel Hradil, Aleš Jungmann, Jan Leitner, Zdeněk Mazur, Petr Nemšovský, Antonín Spěvák, František Taftl, Jiří Vyčichlo, ale i překážkařů jako byl Milan Kotík a vrhačů jako Jaroslav Vidrna. Později funkcionář armádního vrcholového sportu.

Zdeněk FIFKA, nar. 3. 11. 1942, vodní slalom. Dvojnásobný mistr světa ve sjezdu kanoe dvojic a hlídek v letech 1965 a 1967, spolu s Jiřím Dejmlem. Později trenér ASO Dukla vodního slalomu a různé.

Vlastimil JANSA, nar. 27. 11. 1942, šachy. Šachový velmistr s nejlepším výkonem 2550 bodů ELO. Stříbrný medailista šachové olympiády v roce 1982. Čtyřnásobný mistr republiky v soutěži jednotlivců, osminásobný v soutěži družstev.

Jiří ČTVRTEČKA, nar. 2. 12. 1942, kanoistika. Stříbrný medailista MS 1975 v kánoji dvojic na 500 m společně s Tomášem Šachem. Bronzový medailista na MS 1970 a ME 1967 a 1976. Účastník XIX., XX. a XXI. Her olympiády. Po ukončení kariéry trenér.

Ivan VOBORNÍK, nar. 24. 12. 1947, fotbal. Ligovalový fotbalista, hráč Dukly Praha, Sparty a Teplic. Po ukončení kariéry funkcionář armádního vrcholového sportu.

Jan SMOLÍK, nar. 24. 12. 1942, cyklistika. Legendární cyklista, vítěz Závodu míru v roce 1964. Účastník XVIII. a XIX. Her olympiády, čtyřnásobný účastník mistrovství světa v silniční cyklistice v letech 1966, 1967, 1969 a 1977. Po ukončení kariéry trenér Dukly Brno.

Petr ČERMÁK, nar. 24. 12. 1942, veslování. Bronzový medailista XVIII. Her olympiády v Tokiu v roce 1964 v závodě osmiveslic, na XIX. Hrách olympiády v Mexiku v roce 1968 přivedl jako strok čs. posádku do cíle na 5. místě.

S jubilanty armádního vrcholového sportu, s jejichž jmény jsme vás v tomto roce seznámili, se vedoucí funkcionáři rezortu obrany sejdou na tradičním výročním setkání ve středě 5. prosince 2007 v Praze. Byli vzorem pro mladou generaci a za svoje umění, skromnost a pokoru si zasluhují naše uznání.

text: Arnošt Šulc

Barbora Špotáková a Roman Šebrle nenašli na MS v Ósace přemožitele Kateřina Baďurová podlehla pouze Jeleně Isinbajevové Atleti ČR zásluhou borců Dukly obsadili na 11. MS mezi 203 zeměmi světa šestou příčku

Medailisté z Ósaky

Jednou z největších sportovních událostí roku bylo světové atletické mistrovství v Ósace. Na startu bylo 1051 mužů a 930 žen z 203 zemí světa. Z alespoň jediné medaile se radovali sportovci 46 zemí naší planety. Český tým zásluhou atletů ASC Dukla získal tři medaile, dvě zlaté a jednu stříbrnou, což naši reprezentaci zařadilo na 6. příčku na světě a dokonce na 3. mezi Evropany. Jak jinak ohodnotit českou účast než jako vynikající triumf a to především zásluhou závodníků Dukly, kterých bylo ve 22členné výpravě České republiky devět.

Atletický triumf z Ósaky

Barbora Špotáková

Zlatý oštěp

Od doby Dany Zátopkové je opět naší slavnou disciplínou hod oštěpem žen a medaile opět vozí atletka armádního celku – Barbora Špotáková. Svěženky Rudolfa Černého odletěla do Ósaky s puncem kandidátky na medaili a v japonské „sauně“ svoji roli dokonale splnila.

Již v kvalifikaci suverénně postoupila do finále, zatím co její největší soupeřka evropská rekordmanka Němka Christina Obergfölllová se trápila a ani nespínila kvalifikační limit. Ale i 9. místo jí stačilo k postupu do finále.

Boj o medaile odstartovala Barbora velehodem – novým českým rekordem 66,40 m. Němky, jak Obergfölllová, tak zkušená veteránka Steffi Neriusová, marně útočily. Špotáková přidala ve třetí sérii další český rekord 67,07 m. Christině už nepomohlo ani vzepětí v závěrečném pokusu a hod 66,46 m jen potvrdil její porážku.

A Špotáková měla ještě na lepší výkon. „Už jsem byla mistryní a přece jsem chtěla posledním pokusem hodit ještě dál. Byla jsem nabuzená a nebyť pořádek, který můj pokus pozdržel, snad to mohlo být i za 68 m. Prý na to mám, tvrdil Míra Guzdek.“ (finalista MS v Paříži a bývalý oštěpař Dukly, který byl v Ósace 28. – pozn. autora).

Drama se zlatým koncem

Desetiboj byl velkým dramatem, které by těžko vykombinovali mistři nejslavnějších detektivek. Už předešla, generálka v Ósace, odsoudila Romana Šebrleho do role poraženého. Skeptikům daly za pravdu první dvě disciplíny vlastního závodu. Šebrleho stovka za 11,04 s a nejdelší dálkařský pokus jen 756 cm nevěstily zlatou formu.

Ale desetiboj je nevyzpytatelnou disciplínou. Již na startu stovky po dvou nezdařených pokusech ztroskotal běloruský mladík Andrej Kravčenko. Ve skoku vysokém skončily naděje velefavorita Bryana Claye, obhájce titulu. Do druhého dne nenastoupil ani Romanův přemožitel z MS v Paříži Tom Pappas.

Navíc Roman zatnul zuby a nic nevzdával. „Výkon ve výšce 212 cm mě nakopnul. Pokud by se to nestalo, měl jsem po závodech,“ přiznal. Po dobré čtvrtce se po prvním dnu probojoval na třetí příčku za superpřekvapení – Jamajčana Maurice Smitha a Kazacha Dmitrije Karpova.

Jamajčan měl ztroskotat na tyči, ale ta byla málem osudná Šebrlemu. Výšku 440 cm zdolal až napotřetí. Romanovi příznivci si setřeli ledový pot z čela. Rozuzlení dramatu přišlo v oštěpařském sektoru: Šebrle 71,18 m – Smith 53,61 m. Patnáctistovka byla už triumfálním závěrem pohádky o princí, který si zlatou korunu šťastně vybojoval. „Zlato už bych v poslední disciplíně nepustil, i kdybych měl na dráze umřít,“ říkal vítěz srdnatě, „tohle zlato bylo nejtěžší ze všech!“

Kateřina nestačila jen na Jelenu

Naši první, víc než nečekanou medaili, získala v Ósace Kateřina Baďurová. Do Japonska odletěla jako „tabulkově“ šestá tyčkařka světa, ale již při GL v Římě v poli všech favoritek podlehla jen dosud suverénní Jeleně Isinbajevové a ve Stockholmu zlepšila národní rekord na 470 cm. V Ósace Kateřina bezpečně zvládla zářnou kvalifikaci, která pro ni byla konečnou ještě v zimě při HME v Birminghamu.

Právě 470 cm bylo pro Kateřinu ve finále kritickou výškou, uspěla až napotřetí, ale hned vzápětí povýšila český rekord na 475 cm a vybojovala nečekané stříbro za opět neporazitelnou Isinbajevovou (480 cm). Té už pokusy o nový světový rekord nevyšly.

Bez medaile

Z dalších atletů Dukly zaslouží plné absolutorium Tomáš Janků. Ve výškařské loterii obsadil výkonem 230 cm páté místo. Druhý výškař z Julisky Svatoslav Ton neprošel kvalifikací a za výkon 226 cm obsadil 19. příčku. Na stejné příčce skončili koulař Petr Stehlík (19,51 m) a tyčkaři Michal Balner (555 cm) i Pavla Rybová (435 cm). Tomáš Dvořák pro přetrvávající zranění k desetiboji nenastoupil. |

Roman Šebrle

Kateřina Baďurová

Barbora Špotáková se svým zlatem

Světové atletické finále ve Stuttgartu s triem atletů Dukly

Špotáková potvrdila světový primát

Každoročním vrcholem dráhové sezony atletů je od roku 2003 Světové atletické finále, kam se podle složitého bodování nominuje 8 nejlepších závodníků v každé disciplíně. Českou atletiku letos reprezentovala pětice ve které bylo i trio borců Dukly: Barbora Špotáková, Kateřina Baďurová a Tomáš Janků.

Jubilejní titul

Atletičtí Dukly potvrdili při zářijovém finále Aextraligy, mistrovství ČR družstev, svoji neporazitelnost a již po 50. v historii vyhráli domácí týmovou soutěž. Protože Dukla vyhrála již na jaře B finále PMEZ, tak bude opět po roční pauze startovat v roce 2008 mezi osmičkou nejlepších týmů starého kontinentu.

Finále domácí soutěže se letos konalo v klasic-kém podzimním počasí na sympatickém stadiónku v Sušici. Muži Dukly porazili ve finále druhou Slavii Praha o 32 pomocných bodů.

V soutěži žen obhájil vítěznou trofej celek USK Praha, který zdolal ambiciózní ACP Olymp Brno posílený o slavnou Jamajčanku Merlene Otteyovou o 69 bodů. O vítězství Pražanek se zasloužila i hostující Barbora Špotáková, atletka Dukly, kterou nadšení diváci vyprovokovali k absolvování všech pokusů, nejdelší měřil 60,68 m. |

Atletičtí roku 2007

Nadvláda Dukly

Již od roku 1962 se koná anketa Atlet roku. V poslední době získal pět domácích prvenství Roman Šebrle. Letos nadvláda borců z Julisky pokračovala. V dramatickém souboji o prvenství slavila svůj první primát Barbora Špotáková ziskem 1 187 bodů. Druhou příčku jen se ztrátou 46 bodů obsadil Roman Šebrle. Třetí byla také příslušnice ASC DUKLA Kateřina Baďurová s 992 body.

Ze závodníků Dukly byli ještě 5. Tomáš Janků a 12. Pavla Rybová.

Trenérem roku se stal po dramatickém souboji kouč Barbory Špotákové Rudolf Černý (53 b.), o pouhý bod zpět se umístil trenér úspěšné tyčkářské skupiny Dukly Bolek Patera. |

Světové finále v mnoha disciplínách potvrdilo výsledky z Ósaky a pro ty, kteří v Japonsku ztroskotali, byly závody satisfakcí a příležitostí získat velmi slušné prémie.

Opět německé zklamání

V oštěpařské soutěži žen byly Němky odhodlané odčinit nezdar z MS. Ale po prvních pokusech jejich naděje poklesly na nulu. Barbora Špotáková hodila 67,12 m a opět zlepšila český rekord. „Ale před začátkem závodů jsem byla hodně nervózní. V rozcvičení jsem šetřila loket a ani jeden hod jsem nešla naplno. Do prvního pokusu jsem však dala všechno a povedlo se. Potom to už byla nádhara,“ mohla se Barbora radovat po závodech.

Z německého dua se ještě vzpamatovala zkušená Steffi Nerusová a pokusem 64,90 m jasně pokořila krajanku Christinu Obergföllovou (62,47 m), evropskou rekordmanku a letos držitelku šesti nejdelších hodů evropských oštěpařek. Nejcennější medaile letos sebevědomým Němkám sebrala Barbora Špotáková a obhájila loňské prvenství ve Světovém atletickém finále. Tehdy byl její výkon 66,21 m, rovněž ze Stuttgartu, také českým rekordem. Druhým prvenstvím Barbora vyrovnala nejlepší český výsledek ve Světovém finále, jehož držitelkou byla Věra

Cechlová-Pospíšilová, vítězka z let 2003 a 2004. Ta letošním druhým místem odčinila nezdar z MS.

Isinbajevová měla namále

Mezi osmičkou nejlepších tyčkářek byla pocho-pitelně i vicemistryně světa Kateřina Baďurová. Za výkon 460 cm obsadila šestou příčku, ale rozhodně nebyla zklamaná. „Už mi odešla technika a po dlouhé sezoně jsem cítila úbytek sil. Doma jsem pro špatné počasí téměř měsíc neskákala. Ale jsem šťastná, že jsem sezonu ve zdraví přežila,“ radovala se skromná atletka.

V souboji o prvenství Polka Monika Pyreková málem skokem 482 cm zdolala tyčkářskou premi-antku Jelenu Isinbajevovou. Ruska potvrdila svoji neporazitelnost až v rozeskakování výkonem 487 cm. „Jelena je k poražení, rád bychom jednou byli přitom,“ tvrdil koncem roku trenér Boleslav Patera.

Thomas výškařským králem

Tak jako v Ósace vládl výškařskému sektoru Donald Thomas. Loni byl tento bahamský basketbalista až 86. mužem světa (224 cm). Letos ovládl Ósaku a také ve Stuttgartu nenašel soupeře. Tomáš Janků (224 cm) obsadil 7. místo. |

Roman vyhrál Challenge

Celoroční desetibojařská Challenge IAAF se skládá z 15 závodů. Do konečného pořadí se počítají všem atletům tři nejlepší výsledky. Roman Šebrle odjžděl k poslednímu mítinku Decastar v Talence s nadějí na celkové prvenství a tím i zisk 30 000 dolarů. Největším konkurentem atleta Dukly byl, tak jako v Ósace, Jamajčan Maurice Smith.

Roman věděl, že nesmí prohrát o více než 270 bodů, aby si odvezl vítěznou prémie. Po osmi disciplínách však prohrával o 360 bodů. Vše rozhodl, tak jako při MS, oštěp: Šebrle 63,44 m, Smith 51,36 m, a tak mohl Roman po závodě prohlásit: „Hlavní cíl se mi podařilo splnit, vyhrál jsem Challenge.“

Šebrleho bodový zisk v Talence byl v závěru sezony jen 8067 bodů a stačil na 4. místo v soutěži. V Challenge však nasbíral Roman 25 261 bodů, o 41 bodů více než Smith. |

atletika

Stříbrní skeetaři ze zářijového světového šampionátu v Nikósii sice hovořili o větru na hranici orkánu, jeden z nich tam dokonce kvůli vichrem vzdušnému prachu málem přišel o oko, ale tohle

Střelcům foukal stříbrný vítr

romantické spojení se přímo nabízí, i když realita byla mnohem drsnější. Pravdou ale je, že na nejcennější brokařské medaili v roce 2007 se podílely dvě opory z Dukly Hradec Králové – Leoš Hlaváček a Jan Sychra.

Leoš Hlaváček

sportovní střelba

Jan Sychra

David Kostecký s trenérkou Evou Šauerovou

text: Karel Felt
foto: Ivana Roháčková

První se z rozstřelu probojoval až do finále. Jenže tam jeden terč chybil a skončil nakonec pátý. Pouhý jeden terč od účastnického místa na OH v Pekingu. Finále se počítá, ale ten jeden terč mrzí. „To je jediná vada na krásě letošní sezony. Jenže dost podstatná. Do Pekingu bylo hodně blízko. Vždyť jeden terč mi chyběl k olympiádě i na mistrovství Evropy v Granadě,“ kroutil hlavou Leoš Hlaváček, jako by nevěřil, že po čtvrt století ve světové špičce je něco takového ještě vůbec možné.

Terče, které mrzí

„Vždycky mrzí ty terče, které jsou relativně nejjednodušší. Na mistrovství Evropy v Granadě jsem netrefil jednu osmičku. To je terč nad hlavou. Ten bych trefit měl. Na mistrovství světa mě zradil na sedmém stanovišti terč z nízké věže. Další z těch, které se trefuji na jistotu. Jenže na Kypru foukalo na hranici orkánu a právě ty nejjednodušší terče, tedy z prvního a sedmého stanoviště, byly nejtěžší a pohořelo na nich hodně favoritů. Když ale takový netrefíte, řeknete si, že tohle byl možná ten, který rozhodl. V Nikósii jsem se dostal do finále. Myslel jsem, že všichni už tam účastnické místo pro olympiádu mají. Jindy finále stačilo. Třeba letos Honzovi Sychrovi na Evropě v Granadě, loni skončil David Kostecký na světě dokonce osmý a bral olympiádu také“, hledal oporu v předchozích výsledcích.

„Na Kypru jsme ale letos to vysněné místo neměli dva. Kromě mne Rumun Toman. Ten skončil druhý, já pátý a odešel jsem s prázdnou. V takových chvílích se člověk trápí a hledá příčiny chyb,“ dodal Hlaváček smutně, ale výsledek 146 (122 + 24) se dvěma rozstřely je víc než slušný.

Odneslo to oko

Druhý duklák Jan Sychra si účast v Pekingu vybojoval už v červenci v Granadě na mistrovství Evropy. Do Nikósie jel s cílem pokusit se o individuální medaili. Jenže... „V Nikósii nebylo moc kam se před větrem schovat. Nafoukalo mi do očí a zřejmě v prachu byla nějaká infekce. Nejprve mě řezalo pod víčkem při mrkání, pak mi oko začalo cukat a když jsem šel na poslední den závodu, měl jsem chvílemi rozmazané vidění. Nechtěl jsem odstoupit, protože jsme měli dobře rozjetou soutěž družstev. Velmi dobře se držel i Brňan Břetislav Doleček. Kdybychom s Dolečkem podrželi každý o jeden bod poslední položku, byli jsme i zlatí, ale já fakt neviděl. Rozstřel o finále už jsem bral jen jako nutnost. Viděl jsem hůř a hůř a nechtěl jsem už riskovat,“ vyprávěl Jan Sychra, který skončil výsledkem 122 bodů devátý.

Na šampionátu střelil i David Kostecký v disciplíně šrap, ale 121 bodů stačil jen na sedmnácté místo. „Přesto to není až tak špatný výsledek. Letošní sezonu jsem obětoval té příští, olympijské. Peking jsem vystřílel loni a letos jsem dělal změny v technice. Ty se pozitivně projevily až v závěru sezony a ještě je musím doladit. Výsledkově to nebyla nejlepší sezona, ale dala mi hodně i po psychické stránce. Na techniku se v zimě zaměřím a na jaře už by se pozitivní posun měl projevit výrazněji,“ vysvětlil David Kostecký, třetí borec z kralovehradecké Dukly.

Stříbrný Ondřej Synek

text: Filip Koudela
foto: Archiv ASO veslování DUKLA Praha a Filip Koudela

Skvělý Ondra Synek – Na OH i čtyřky Světové mistrovství

Párová čtyřka

Čtyřka bez kormidelníka

Historie veslařské dráhy v Mnichově se začala psát před pětatřiceti lety a její začátek byl olympijský. Naše veslařské posádky si na této dráze vedly vždy velmi dobře, snad je to tím slavným začátkem, kdy si dvě naše lodě odvezly z olympijské soutěže dvě bronzové medaile.

Tento rok se očekávalo, že veslařské mistrovství bude pořádně dramatické, protože se jednalo také o kvalifikaci na olympijské hry pro rok 2008. Konkurence se sešla obrovská a zase padl rekord v účasti. Ty tam jsou doby, když veslice byly spořá-

daně uloženy v hangárech, nebo na vyhrazených místech, tento rok nestačily ani travnaté plochy uvnitř olympijského veslařského areálu.

Na tomto mistrovství šlo především o kvalifikaci na OH a medaile, to bylo něco navíc. Z našich posádek získala kvalifikaci velmi solidním způsobem posádka čtyřky bez kormidelníka, když Karel Neffe, Jan Gruber, Milan Bruncvík a Michal Horváth obsadili sedmé místo.

Kvalifikační úspěch jako samozřejmost se očekával od párové čtyřky, tradičně úspěšné disciplíny. Drama se dostavilo v podobě velmi těsného postupu ze semifinálové jízdy, ruskou posádku naši borci

porazili o pár desetin. V následujících finálových bojích párová čtyřka obsadila páté místo, tentokrát v sestavě David Jirka, Jakub Hanák, Tomáš Karas, Petr Vitásek.

Skutečně skvěle si poradil se soupeři Ondra Synek, i když v postupových jízdách vše nevypadalo dokonale. Ve finále závodil jako skutečný profesionál a vybojoval druhé místo. Ondra má na přední umístění a už několikrát dokázal, že i když není v nejlepší formě, prosadí se vždy na přední místa. S napětím budeme sledovat jeho formu v příští olympijské sezoně a pevně doufáme, že konečně dosáhne na stupínek nejvyšší. |

Osma ani čtyřka bez nenašly soupeře O evropské medaile po 34 letech

Na posledním evropském šampionátu v roce 1973 v Moskvě naši veslaři skutečně zářili, osmiveslice tenkrát vybojovala velmi pěkné třetí místo a byla to skutečně velká sláva. Ovšem tím dlouhá tradice vrcholné veslařské evropské soutěže úplně skončila a byla nahrazena mistrovstvím světa. Ostatní sporty si však tuto soutěž udržely a stále jí dodávaly patřičnou vážnost. Po dlouhých jednáních v letech 2003 až 2004 komise FISA konečně odsouhlasila návrat této veslařské soutěže na scénu, a tak se v tomto roce v polské Poznani po třiceti čtyřech letech opět konalo mistrovství Evropy.

Že veslařské národní družstvo bude na této soutěži startovat bylo víc než jasné, vždyť osmiveslice Dukly na pražských primátorkách pokořila mistry světa z Německa a to dávalo jasné šance se na staronové soutěži blýsknout. Do Poznanež odcestovala osmiveslice ve složení Ondřej Synek, Milan Doleček, Jakub Makovička, Jan Schindler, Václav Chalupa, Jakub Hanák, Jakub Zof, Jakub Friedberger s kormidelníkem Oldřichem Hejdůškem, čtyřka bez v sestavě Karel Neffe, Jan Gruber, Milan Bruncvík, Michal Horváth, dvojskif lehké váhy bratrů Jana a Ondřeje Vetešníků a taktéž lehká čtyřka bez v sestavě Jiří Kopáč, Ondřej Straka, Miroslav Vraštíl a Vlastimil Čabla – všichni pochopitelně příslušníci Dukly

Jan a Ondřej Vetešníkové

Zlatá posádka osmiveslice

Praha. Sítem rozjžděk a semifinálových jízd prošly všechny naše posádky bez problémů a postoupily do finále. Potom už jenom diváci na březích poznažského jezera Malta viděli jen skvělé výsledky našich borců. Lehká čtyřka bez dojela pátá, lehký dvojskif bratrů Vetešníků skončil na třetím místě a to nutno podotknout, že v těchto disciplínách je těžší světové konkurence v Evropě. Oba výkony měly tedy vysokou sportovní hodnotu. Čtyřka bez v sestavě Neffe, Bruncvík, Gruber, Horváth si dojela v evropském finále pro první místo, což bylo rozhodně velké překvapení i pro zasvěcence. Vrcholem všech veslařských soutěží je vždy osma a ta naše opravdu nezklamala, ukázala, že její výsledky v průběhu sezony nebyly náhodné a jasně zvítězila. Všechny soupeře nechali naši borci za sebou o celou délku lodí, tady o celou jednu třídu, no není se čemu divit, vždyť na lodi seděli medailisté z olympijských her a mistrovství světa. |

Ondřej Synek

Čtyřka bez kormidelníka

Hlavní budova ASO DUKLA parašutismu

Prostějovské zázemí parašutistů

text a foto: Jiří Šafanda

Existence armádní parašutistické reprezentace je dlouhodobě úzce spjata s posádkou Prostějov. Po redislukaci 22. výsadkové brigády z posádky Prešov do posádky Prostějov v roce 1960 a v souvislosti s reprezentací armády v rámci soutěží „spřátelených armád“ byla v rámci 22. výsadkové brigády rozkazem Náměstka MNO č. 016 z 8. 11. 1961 ustanovena „Reprezentační četa“. Četa od března 1963 „Armádní sportovní družstvo parašutismu“ byla součástí 22. výsadkové brigády a byla dislokovaná postupně v jejich čtyřech objektech. Dnem 1. října 1974 byla na základě usnesení vlády ČSSR č. 96 z 11. 4. 1974 a rozkazem MNO č. 04 ze dne 27. 3. 1974 zřízena Správa vrcholového a výkonnostního sportu a Armádní středisko vrcholového sportu. Armádní sportovní družstvo parašutismu tak bylo přeřazeno od 22. výsadkové brigády do podřízenosti ASVS DUKLA Olomouc se setrvávající dislokací v Prostějově.

Trenažér pro přesnost přistání

V roce 1987 byla zahájena v rámci VO 0622 02 Letecká kasárna Prostějov výstavba vlastního objektu Dukla a na podzim roku 1989 byli parašutisté přestěhováni do svého nového objektu, který obývají doposud. Budova prošla postupnými stavebními úpravami, především v interiéru a patří dnes k jedněm z nejlepších objektů ASC DUKLA. Jsou zde umístěny kanceláře, šatny sportovců, společenská místnost, posilovna, regenerační místnosti (sauna, odpočívárna, sprchy) a sklady. Před budovou byl v roce 1993 postaven památník příslušníkům družstva, kteří v roce 1972 tragicky zahynuli při dopravní nehodě v rámci VI. mistrovství spřátelených armád v parašutismu v Bulharsku. Každý rok v den výročí (21. září) zde uctívají současní, ale i bývalí příslušníci oddílu jejich památku položením kytice květin.

V rámci údržby zeleně byl při kácení vzrostlých topolů před objektem oddílu zachován kmen jednoho ze stromů a vznikl zde unikátní takzvaný „martauzův“ (o. z. Václav Martauz je dlouhodobý člen oddílu, který v současné době plní úkoly správce objektů) trenažér pro nácvik přesnosti přistání – šikovně české ruce a selský rozum jsou k nezaplacení.

Oddílová klubovna

Památník parašutistům tragicky zahynulým 21. 9. 1972

Výstavba zázemí parašutistů

V letošním roce byla projektově dokončena dlouhodobě plánovaná investiční akce z půdní nástavbou a přístavbou, její realizace však byla s důvodů snižování finančních prostředků odložena.

Při zásadních organizačních změnách v posádce byl v roce 1996 oddíl přidělen ve VO 0622 09 Letiště Prostějov objekt bývalých garáží technicko-požární hotovosti zabezpečující letecký provoz. Objekt byl v roce 2006 zásadním způsobem opraven a slouží jako garáže automobilní techniky oddílu, dílna a sklad. Svou kancelář zde má i správce objektů ASO.

V roce 2003 byla na základě dohovoru s detašovaným pracovištěm Vojenského geografického a hydrometeorologického úřadu převzata nevyužívaná část jejich objektu v prostoru VO 0622 09 Letiště Prostějov a vzniklo tak unikátní zázemí pro vlastní výsadkovou přípravu – prostory pro balení, pozemní nácviky skupinové akrobacie, uložení padáků a nezbytného technického vybavení leteckého provozu.

Posádka Prostějov je s parašutismem dlouhodobě spjata a tomu odpovídají i vzájemně „nadstandardní“ vztahy příslušníků Dukly s ostatními posádkovými útvary (601. skupinou speciálních sil, 102. průzkumným praporem, či ostatními menšími útvary a zařízeními). Tam kde je vzájemná vstřícnost se i dobře slouží a o tom svědčí i výsledky. Příslušníci ASO DUKLA parašutismu Prostějov jsou současnými úřadujícími vojenskými i civilními vicemistry světa v absolutním hodnocení a praporčík Jiří Gečňuk je navíc úřadujícím trojnásobným vicemistrem světa v absolutním hodnocení a úřadujícím vojenským mistrem světa v individuální akrobacii.

Dukla Prostějov v Indii

V indickém Hyderabadu se konaly 4. Světové armádní hry. Parašutistických disciplín se účastnila opět celá světová špička. Startovní pole mužů mělo 185 individuálních závodníků tvořících 34 úplných národních týmů.

Českou výpravu parašutistů reprezentovali příslušníci Armádního sportovního oddílu DUKLA parašutismu Prostějov ve složení – npor. Jindřich Vedmoch, prap. Jiří Gečnuk, prap. Libor Jiroušek, rtm. Hynek Tábor, rtm. Čestmír Zítka a kameraman prap. Jan Wantula a výprava patřila od počátku spolu s týmy Německa, Ruska, Slovinska, Francie, Itálie a Maďarska k favoritům.

Na stupních vítězů

Úspěšný doskok

rtm. Čestmír Zítka (vlevo)

Družstvo AČR s medailemi

Samotný závod začal disciplínou „přesnost přistání“. Hned v úvodu si český tým připsal na konto 5 centimetrů a poskytl tak slabším blažený pocit, že i mistr se může utnout. S úsměvem na rtech a vírou, že závěr bude patřit mistrům – tedy nám, jsme se hned v následujících dnech pustili do závodu a postupně se propracovali na přední pozice. Po 4 kolech přesnosti přistání jsme zahájili také seskoky ve skupinové akrobacii. Mezi favority kombinace patřili jednoznačně závodníci Německa, Francie, Ruska a České republiky.

Ve skupinové akrobacii podal český tým v úvodních kolech velmi profesionální výkony, které nás řadily v průběžném pořadí disciplíny na 9. místo.

Cesta za medailí

Pro český tým se závod začal vyvíjet dle našich představ až v polovině. Po 6. kole na přesnost přistání se náš tým posouvá na vedoucí pozici startovního pole. Naši si ale opět trochu zkomplikovali cestu za medailí. V sedmém kole si český celek připisuje dalších 6 centimetrů a posouvá se na 4. místo. Závod jednotlivců se pak už dále vyvíjí slibně jen pro prap. Jirku Gečnuka, který v 8. kole potvrzuje roli favorita a obsazuje průběžně 2. až 3. místo. Jirka patří k dlouholetým oporám českého týmu a v Indii opět potvrdil, že v posledních letech mu na velkých závodech může jen stěží někdo konkurovat. Medailový rozskok Jirka absolvoval v 9. závodním kole přesnosti přistání týmů. Jedním trestným centimetrem se posunul na 3. místo v závodu jednotlivců a český tým měl první medaili z tohoto šampionátu.

Přesnost týmu nabírala na patřičné dramatickosti v semifinálovém 9. kole. Češi ho skočili více než perfektně a připsali si jeden trestný centimetr. Tímto výkonem jsme se vrátili opět do hry o přední umístění a se shodným počtem trestných centimetrů obsadili průběžně 3. místo se závodníky Ruska.

Velké finále

Finálové kolo skupin, tedy desáté, zvládli Češi ještě lépe než kolo semifinálové. Čistou skupinou s 0 trestnými centimetry jsme čekali na výsledek ostatních třech týmů na vedoucích pozicích. Rusové náskok neudrželi a propadli se s horším výsledkem pod nás. Byli jsme momentálně na 3. místě a to znamenalo další medailové umístění. Němci podali ve finále skvělý výkon a jsou před námi o pouhý jeden centimetr. Ale byli tam ještě Slovinci, kteří finálový seskok nezvládnou na sto procent a připsají si 3 trestné centimetry. Tento výsledek je řadí na stejný bodový zisk jako náš tým a Češi se tedy budou rozeskakovat se Slovinci o stříbro a bronz. Rozeskok zvládnou lépe Slovinci a poráží nás o 3 centimetry. Konečné pořadí družstev na přesnost přistání je tedy Německo, Slovinsko a Česká republika. Máme tak druhou medaili.

Stříbro v kombinaci

Závod, ale začal nabírat na dramatickosti i v kombinaci. Po sedmém semifinálovém kole ve skupinové akrobacii jsme si skvělým výkonem vynutili i účast v kole finálovém. Finálové drama

jak má být. Na palubě vrtulníku šplháme nahoru přes mohutnou oblačnost a hledáme možnost pro závěrečný seskok. Po delším létání se nám povede zahlédnout letiště a my se rozhodujeme pro seskok.

Napětí dole je obrovské. Ve hře o medailová umístění v kombinaci jsou 3 týmy s velmi těsným bodovým odstupem. Náš tým skočil výborně, napjatě čekáme na verdikt rozhodčích. Ten zní Rusko 18 bodů, Česká republika také 18 bodů. Stejný bodový zisk ve skupinové akrobacii s Rusy nás řadí díky lepšímu umístění v přesnosti přistání na stříbrnou pozici v kombinaci.

Celkové pořadí družstev v kombinaci je tedy Německo, Česká republika a Rusko.

Závěrečná ceremonie udělení medailí je jen třeshničkou na dortu. Česká hymna sice nezní, ale jsme jediný tým mužů, který má 3 medaile. Konec dobrý, všechno dobré. Euforie je veliká – jdeme slavit. |

Armádní sportovec roku

Pouhých 39 bodů dělí čtvrtého od vítězství v anketě

Rychlobruslení ovládlo anketu

2007

Sáblíková

Je to nejtěsnější výsledek ve dvanáctileté historii ankety armádního sportovce roku. Celkem 52 respondentů se rozhodovalo, koho mezi čtyřmi mistry světa posadit na trůn armádního sportu. Rozdíl mezi prvním a čtvrtým je pouhých 39 bodů, druhého od vítěze dělí jen 9 bodů. Nižší bodový výsledek mezi prvními dvěma byl pouze v roce 2003, kdy vyhrála anketu kajakářka Štěpánka Hilgertová o osm bodů před desetibojařem Romanem Šebrlem.

Nejlepší sportovci ASC DUKLA za rok 2007: zleva 3. Kateřina Neumannová, 2. Roman Šebrle, 9. Jan Němec, 10. Kamil Mrůzek, 8. Štěpánka Hilgertová, 5. Ondřej Synek, 4. Barbora Špotáková a 6. Kateřina Baďurová. Na fotografii schází vítězka ankety Martina Sáblíková a Aleš Kaňkovský, který se umístil na 7. místě

Ocenění rychlobruslaři ankety: nejlepší trenér Petr Novák, nejlepší sportovec Martina Sáblíková a nejlepší junior Andrea Jirků

„To není možné, to nemůže být pravda,“ nevěřičně kroutila hlavou Martina v předtočeném rozhovoru. „Strašně moc si tohoto ocenění vážím, zvláště letos, kdy měla Dukla tolik mistrů světa. Chci všem poděkovat za podporu, především rodině a trenérovi, a samozřejmě Dukle,“ dodala.

V první šestici oceněných čtyři ženy

Druhý v anketě desetibojař Roman Šebrle letos získal to jediné, co mu ještě chybělo, na šestý pokus se mu podařilo vybojovat titul světového šampióna v desetiboji pod otevřeným nebem. Roman ovládl také světové tabulky výkonem z domácího kladenského mítinku – 8697 bodů a stal se i vítězem Světové vícebojařské tour. V anketě získal 438 bodů, k vítězství mu chybělo 9 bodů.

Třetí pozici obsadila díky obhájenému titulu mistryně světa na 10 km volnou technikou a stříbrnou ve skiatlonu nejlepší česká lyžařka historie, olympijská vítězka Kateřina Neumannová. Letos získala 416 bodů, v armádních anketách zvítězila v letech 1998, 2005 a 2006.

Stejně jako vloni skončila těsně pod stupni vítězů mistryně světa, česká rekordmanka, vítězka Světového atletického finále, vítězka ankety Atlet 2007 oštěpařka Barbora Špotáková (408 bodů).

Páté pořadí zaslouženě obsadil skifař Ondřej Synek – vicemistr světa, mistr Evropy (osmiveslice) a vítěz SP (251 bodů).

245 bodů získala a šestou pozici obsadila tyčkařka Kateřina Baďurová. Letos vytvořila dva české rekordy ve skoku o tyči a to nejprve na Zlaté třetí v Ostravě (466 cm) a v srpnu na Super GP ve Švédsku (470 cm), kde přidala další čtyři centimetry. Na MS v Ósace vytvořila třetí rekord v pořadí (475 cm) a překvapivě, ale zaslouženě získala svoji první velkou stříbrnou medaili.

Další v pořadí se umístili:

7. místo – dráhový cyklista Alois Kaňkovský (147 bodů), mistr světa v omnium. V bodovacím závodě společně s Petrem Lazarem vybojovali bronzové medaile.

Martina

Královna armádního sportu Kateřina Neumannová a Rytíř armádního sportu Aleš Valenta

Sáblíková loni nejlepším juniorem, letos nejlepším armádním sportovcem roku

Dvacetiletá rychlobruslařka ASO DUKLA různé Praha Martina Sáblíková se letos podruhé nominovala mezi desítku nejlepších armádních sportovců, loni triumfovala v anketě junior roku a letos se stala nejlepším armádním sportovcem roku 2007. Na vrchol mezi sportovci ji nominovalo 52 respondentů z ASC DUKLA za její vynikající výsledky, kdy k titulu mistryně světa na tratích 3 000 a 5 000 metrů přidala zlato na mistrovství Evropy ve víceboji, vyhrála celkové hodnocení Světového poháru vytrvalkyň a vytvořila pět světových rekordů. Jako bonus si přivezla bronz z cyklistické časovky ME do 23 let. V anketě získala 447 bodů. Cenu za Martinu převzala její maminka, neboť celá rychlobruslařská skupina trenéra Nováka, se v době vyhlášení vracela ze Světového poháru v Calgary.

Odpoledne před vyhlášením armádního sportovce roku 2007 předal náměstek MO Jaroslav Kopřiva praporečnicki Barboře Špotákové první armádní medaili Záslužný kříž ministryně obrany III. stupně

Kateřina Neumannová předala armádě jako poděkování koláž olympijských medailí

Vítězové ankety (1996–2007)

- 1996 Miroslav Šimek (vodní slalom)
- 1997 Tomáš Dvořák (atletika)
- 1998 Kateřina Neumannová (lyžování)
- 1999 Tomáš Dvořák (atletika)
- 2000 Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
- 2001 Tomáš Dvořák (atletika)
- 2002 Aleš Valenta (akrobatické lyžování)
- 2003 Štěpánka Hilgertová (vodní slalom)
- 2004 Roman Šebrle (atletika)
- 2005 Kateřina Neumannová (lyžování)
- 2006 Kateřina Neumannová (lyžování)
- 2007 Martina Sáblíková (rychlolobuslení)

anketa

8. místo – vodní slalomářka Štěpánka Hilgertová (142 bodů). Letos přivezla tři medaile ze světových soutěží. V kategorii K1 si dojela dvakrát pro bronz a to na MS a ME a k tomu přidala stříbro na MS v soutěži hlídek.

9. místo – travní lyžař Jan Němec (110 bodů). Za ASO DUKLA různé Praha získal již sedm titulů mistra světa. V letošní sezoně na MS v domácích podmínkách v Olešnici v Orlických horách získal čtyři medaile, z toho dva tituly mistra světa a přidal jednu stříbrnou a bronzovou. Je po šesté vítězem Světového poháru. Letos se v Dukle rozloučil.

10. místo – vodní slalomář Kamil Mrůzek (27 bodů) dvojnásobný mistr Evropy ve sjezdu na divoké vodě v neolympijské sportovní disciplíně v hlídkách.

Ankety nejlepší trenér, junior, malý kolektiv a sportovní oddíl

Také doprovodné ankety se nesly ve znamení letošních úspěchů rychlobruslařů. Trenérem roku se totiž podle očekávání stal kouč Sáblíkové Petr Novák (360 bodů). Nejlepším juniorem byla díky zlatu z MSJ vyhlášena Andrea Jirků (250 bodů), která tak v anketě navázala na loňský úspěch Martiny Sáblíkové.

Z vítězství v anketě o nejlepší malý kolektiv se radovali lyžaři, dvojice bronzových běžců ze sprintu dvojic z letošního MS Dušan Kožíšek a Milan Šperl (180 bodů). Nejlepším armádním oddílem se stejně jako vloni stali atleti Dukly Praha.

Královna a Rytíř armádního sportu

V závěru večera, kterým hosty provázela moderátorka Lucie Výborná, manželka zápasníka sumó, člena ASC DUKLA, letošního bronzového z ME Jaroslava Poříze, zaplněný sál aplaudoval dvěma lyžařským olympijským vítězům, běžkyni Kateřině Neumannové a akrobatu Aleši Valentovi, kteří letos ukončili aktivní sportovní dráhu. Náměstek ministryně obrany pro vyzbrojování Jaroslav Kopřiva, náčelník Generálního štábu generálporučík Vlastimil Píček a ředitel ASC DUKLA Jaroslav Přišćák je pasovali na Královnu a Rytíře armádního sportu.

Křest kalendáře Dukly na rok 2008

V rámci vyhlášení nejlepších armádních sportovců proběhl v konferenčním sále Masarykových kolejí v Praze-Dejvicích slavnostní křest kalendáře Dukly na rok 2008 s názvem „Setkání osobností“. Letošní je již sedmý v pořadí. Kalendář na příští rok je zaměřen k historickému datu, k 1. říjnu 2008, kdy oslaví armádní vrcholový sport 60 let svého založení. Po celou dobu existence patří ASC DUKLA mezi nejuspěšnější sportovní centra, která zabezpečují přípravu největšímu počtu nejlepších sportovců České republiky. Za celou dobu své téměř 60leté historie prošla Duklou dlouhá řada sportovců všech generací. Jsou to osobnosti, které se zasloužily o slávu československého a českého sportu a zařadily se mezi nejlepší sportovce světa a legendy sportu.

Kalendář Dukly „Setkání osobností“, vznikl na námět a s texty Ivany Roháčkové a v desingu fotografa Jiřího Hokůva. Na dvanácti měsících představuje 37 sportovců-osobností třinácti sportovních odvětví, které v současné době jsou zařazeny v armádním centru. V kalendáři jsou zachyceny sportovní legendy jako jsou Emil a Dana Zátokovi, Jiří Daler, Václav Kozák, František Čapek, Jan Železný, olympijský medailista Aleš Valenta, Václav Chalupa, Štěpánka Hilgertová, Tomáš Dvořák, a současné světové špičky Roman Šebrle, Bára Špotáková, Ondřej Synek, Martina Sáblíková a další. V kalendáři se tak sešlo dvanáct olympijských vítězů, kteří dohromady vybojovali 18 zlatých medailí a další úspěšní reprezentanti, kteří získali 11 stříbrných a 9 bronzových olympijských medailí.

Kmotry kalendáře „Setkání osobností“ se stala jedna trojice z kalendáře a to z měsíce října, měsíce vzniku armádního vrcholového sportu – olympijská vítězka, mistryně Evropy a světová rekordmanka v hodu oštěpem Dana Zátoková, trojnásobný olympijský vítěz, trojnásobný mistr světa, světový rekordman v hodu oštěpem Jan Železný a mistryně světa, vicemistryně Evropy, česká rekordmanka, oštěpařka Barbora Špotáková. |

Nezdolný optimismus pamí Dany Zátokové provázal křest kalendáře Dukly na rok 2008

Udrželi světové pozice

Jeden z nejlepších kolektivních výsledků v české pětibojařské historii vybojovali armádní reprezentanti ve finále individuální soutěže mužů na MS v Berlíně 18.–21. srpna 2007, kde se kompletní česká čtveřice dostala mezi dvacítku nejlepších pětibojařů planety. V soutěži družstev útočili Michal Michalík, David Svoboda a Libor Capalini dlouho i na titul mistrů světa. V závodu štafet o dva dny později získala bronzovou medaili naše trojice Michal Michalík, David Svoboda a Ondřej Polívka.

Vicemistři světa

Grolichová v elitní desíctce

Moderní pětibojařka Lucie Grolichová se po dlouhodobém zranění nohy vrátila a jako jediná česká závodnice se na mistrovství světa probojovala v jednotlivných mezi 36 nejlepších. Finále začala velmi dobře. Po úvodní střelbě se dostala na třetí místo. Šestý nejlepší výsledek v šermu jí dokonce posunul na druhou příčku, kterou udržela i v plavání a parkuru. Náročná členitá tříkilometrová trať jí ale nesedla a propadla se na konečné desáté místo s celkovým počtem 5 432 bodů.

Vicemistři světa

V individuální klasifikaci se nejvíce dařilo Michalu Michalíkovi a Davidu Svobodovi, kteří se po vynikajících výkonech dostali do nejlepší desítky a skončili na 7., resp. 8. místě. Do poslední disciplíny nastupoval Michal Michalík dokonce z prvního místa. Ovšem ani slibný náskok 56 bodů na nejbližšího pronásledovatele mu k medaili nakonec nestačil. V jeho nejslabší disciplíně se kolem něj postupně prohnalo šest pětibojařů, kteří ho připravili o možnost kvalifikovat se na OH. Výborným výkonem v závěrečné disciplíně se na 12. místo posunul Michal Sedlecký, zklamáním skončilo finále pro Libora Capaliniho, který skončil 19., což je jeho zdaleka nejhorší výsledek poslední doby.

V soutěži družstev bojovali Michal Michalík, David Svoboda a Libor Capalini dlouho o titul mistrů světa, nakonec si domů přivezli stříbrné medaile.

Čtyři disciplíny se drželi v čele soutěže a útočili na zlato. V závěrečném běhu je však předstihli domácí závodníci. Na vítězství jim chybělo 149 bodů, škoda ztráty 86 bodů na parkuru (tři shozené překážky) při jízdě jak Capaliniho tak Svobody.

Ve štafetách bronz a páté místo

V soutěži štafet mužů získala bronzovou medaili naše trojice Michal Michalík, David Svoboda a Ondřej Polívka. Libora Capaliniho ze soutěže družstev nahradil premiérově ve štafetě devatenáctiletý Polívka. Naši reprezentanti sice pokazili šerm (až 11. místo), ale díky výbornému výkonu v parkuru startovali do závěrečného běhu z třetí pozice. Polívka vyběhal z trojice první a téměř smazal náskok Číny. Svoboda, ale tempo neudržel a těsně před druhou předávkou opět klesl na třetí místo. Jako finišman české štafety běžel Michalík a udržel třetí pozici až do cíle.

Štafeta žen ve složení Lucie Grolichová, Sylvie Marčevová a mladičká Natálie Dianová skončila pátá, když druhou příčku po čtyřech disciplínách neudržela. Příčinou byla slabší výkonnost v běhu. V bazénu byla naše štafeta dokonce druhá nejrychlejší za Maďarkami a před parkurem se držela na výborném třetím místě. I následnou jízdu na koni zvládla skvěle. Bohužel poslední disciplína, na MS nejslabší pro naše reprezentanty, odsunula české trio na páté místo.

David Svoboda

Michal Sedlecký

Polívka mistrem světa

Mistrovství světa juniorů se konalo v portugalském Caldas da Rainha. Ondřej Polívka po skvělých výkonech ve všech disciplínách vybojoval zlato. Loni na MS juniorů v Číně byl členem zlatého družstva. Mistrem světa se tehdy stal David Svoboda, který je jeho kolegou v ASC DUKLA. Díky těmto závodníkům nám už druhý rok po sobě hráli moc pěknou „písničku“.

Ondřej Polívka

Ondřej naznačil své možnosti již v kvalifikaci. Díky vynikající střelbě (výkonem 191 kruhů střeleckou část kvalifikace dokonce vyhrál) a po zlepšení osobního rekordu na 200 m volný způsob (2:02,4) si mohl po zisku 832 bodů v šermu v běžecké části postupovou pozici v klidu hlídat a šetřit důležité síly na finále. V první disciplíně sice nezopakoval famózní výkon z kvalifikace, přesto se výkonem 183 kruhů (= 1 132 pětibojařských bodů) zařadil do užšího okruhu favoritů. Jeden z nejdůležitějších kroků učinil v šermířské hale. Zisk 904 bodů lze považovat v takto vyrovnané soutěži za více než uspokojivý. Trend posledních let – rychlé časy v bazénu – potvrdil beze zbytku i zde. Polívka o dvě desetiny zlepšil svůj kvalifikační čas na 2:02,2. Malé odstupy před jízdou dávaly tušit, že o konečném výsledku soutěže mnohé napoví výsledek z parkuru. Své kvality v ovládnutí koně předvedl Ondřej až na drobné zaváhání znamenité a zasloužených 1 172 bodů ho posunulo před během na první příčku. Ani v něm neponechal nic náhodě a doběhl si pro vítězství v čase 9:39. Celkový zisk 5 628 bodů znamenal absolutní osobní

text a foto: Tomáš Janko

rekord v moderním pětiboji a zasloužený zisk zlaté medaile.

Stříbrné družstvo juniorek

Nejlepší kolektivní výsledek v ženských juniorských soutěžích české pětibojařské historie vybojovaly na MS v portugalském Caldas da Rainha juniorky. Trojice českých „juniorek“ (závodnice věkově stále patří ještě do kategorie dorostu A) sice startovala na svém první mistrovství světa této věkové kategorie, ale kdo to nevěděl, musel si myslet, že se jedná o zkušené a mnoha starty zocelené závodnice. Bezproblémový postup z kvalifikace, skvělé výkony ve finále. V individuální klasifikaci se nejvíce dařilo Natálii Dianové z ASC DUKLA, po vynikajících výkonech (osobní rekord v plavání) skončila na 10. místě.

V soutěži družstev (součet výkonů individuální klasifikace) se děvčata již od začátku soutěže pohybovala na předních příčkách. Do závěrečného běhu nastupovala z prvního místa. V běhu zatím nepatří ke špičce, a tak se nakonec ze zlata a titulu radovaly závodnice Ruska. Druhé místo a zisk stříbrného kovu je však naším velkým úspěchem.

Hilgertová

Štěpánka

nás zachránila

text a foto: Ondřej Mohout
ilustrační foto: Lukáš Brádka

světové mistrovství v Brazílii

I Letošní MS ve vodním slalomu se uskutečnilo v exotické Brazílii nedaleko turisticky velmi dobře známého města Iguassu Falls s překrásnými vodopády a donedávna největší hydroelektrárnou na světě. Tento primát jí byl odebrán až Čiňany na Žluté řece. Kvůli přehradě na řece Paraná zde byl vybudován důmyslný systém vodních cest pro migraci ryb a díky tomu byl postaven také umělý kanál pro náš sport. Tato bezprostřední poloha slalomového kanálu v areálu přehrady s sebou nesla mnoho nových zážitků, na které nejsme zvyklí. Všechny lodě i vybavení na vodu musely být nejprve dezinfikovány, aby nedošlo k možnému zavlečení nežádoucích organismů do zdejšího ekosystému.

Celé mistrovství se jelo téměř v komorní atmosféře za nezájmu široké veřejnosti. V průběhu závodu bylo vidět, že s pořádáním tak velké akce nemají Brazilci mnoho zkušeností, ale nakonec medaile a celkové pořadí měly stejnou cenu i díky tomu, že to byla také olympijská kvalifikace.

Kvalifikace

Závod samotný začal kvalifikacemi v jednotlivých kategoriích. Vodáči to berou jako nutné zlo. Je to závod, kde se jedná o to nepokazit ani jednu z obou sčítajících se jízd a kvalifikovat se dál. Sítem neprošel z našich pouze Luboš Hilgert, který si zde vybral svou elévskou daň. Ostatní nechybovali a bez „ztráty květinky“ postoupili dál.

Po kvalifikacích se jel závod hlídek. Bylo velmi dobré, že jsme měli české závodníky a závodnice vždy na bedně a při vyhlášení kategorie C2 jsme si dokonce zazpívali naši krásnou hymnu! Marně jsme vzpomínali, kdy naposledy jsme měli takový to úspěch!

Rozačíté výkony

V sobotu se konečně rozjel závod o medaile v individuálních kategoriích C1 a K1 muži. Za Duklu nás reprezentoval pouze Tomáš Indruch na C1. Letošní sezona mu vůbec sportovně nevyhází a ani zde na MS nepředvedl žádný oslňující výkon. Skončil již v semifinále na konečném 22. místě. Od borce jeho kvality jsme určitě očekávali víc.

V neděli se pak jel závod nadmíru očekávaný – jelo se semifinále a finále kategorií C2 a K1

ženy. V C2 nás reprezentovali úřadující mistři světa Jaroslav Volf–Ondřej Štěpánek a David Mrůzek, který s Pospíšilem vytvořil před letošní sezonou novou dvojici. V kategorii K1 ženy nás zastupovaly ostřílené kajakářky Štěpánka Hilgertová a Marcela Sadilová.

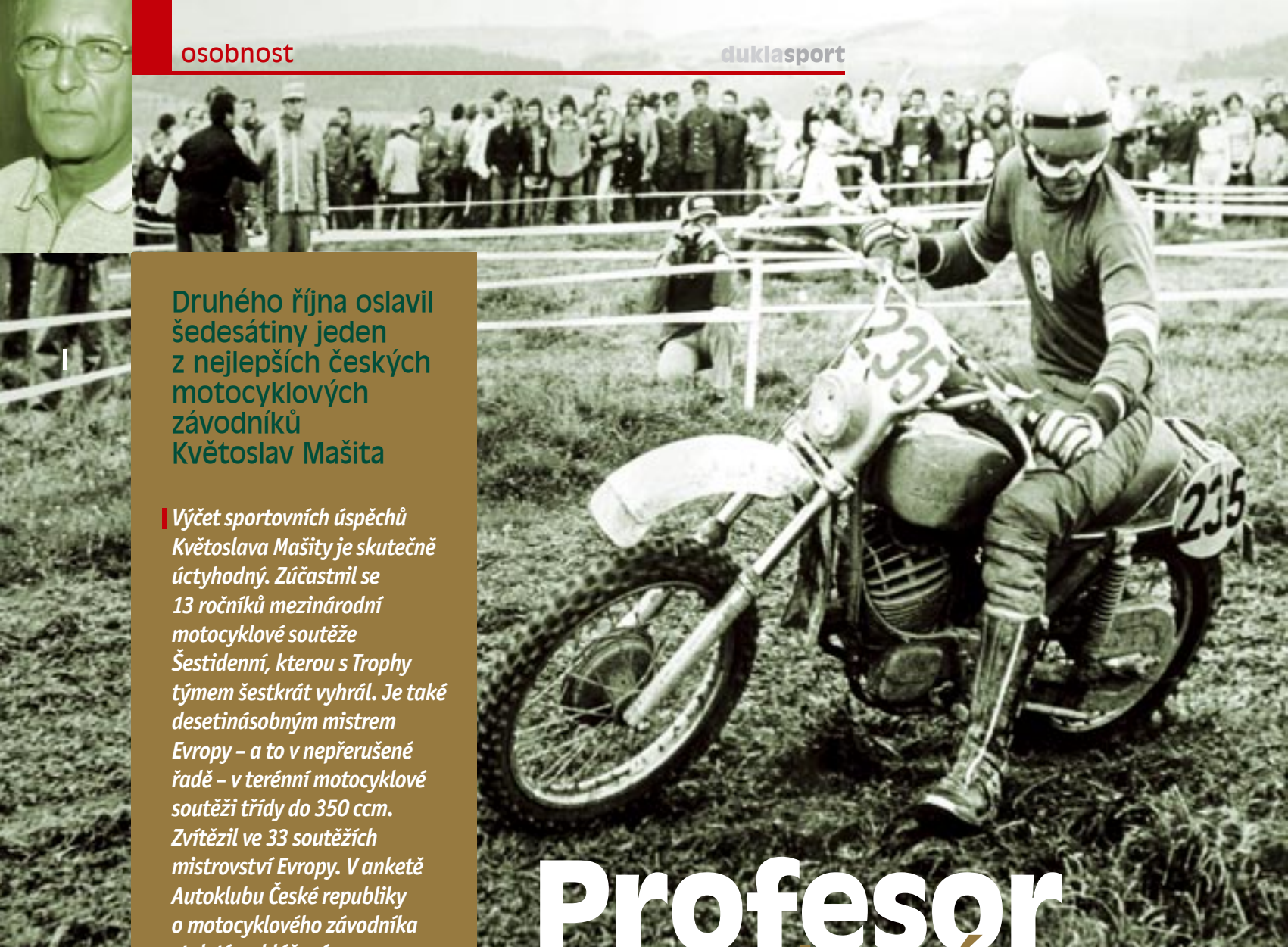
Nejprve se rozjel závod C2. Po první jízdě vedli slovenští bratři Hochschornerové, ale hned druhou příčku obsadili po skvělém výkonu Volf se Štěpánkem. Dvojice Pospíšil–Mrůzek skončila na 19. místě. Ještě slibněji zajela první jízdu Štěpánka Hilgertová, která se umístila v čele závodu a toto místo jí žádná soupeřka během semifinálových jízd už nevzala. Marcela Sadilová skončila 12. Jen těsně jí uteklo finále.

Finále v C2 pro nás však nedopadlo nejlépe. Volfci na dvou brankách chybovali a jejich čas také nepatřil k nejrychlejším. Pátá příčka byla zklamáním ale i to ke sportu patří.

Štěpánka opět s medailí

O to víc jsme sledovali poslední kategorii K1 ženy, kde zbyla poslední šance na jednu z medailí. Nakonec se to Štěpánce Hilgertové povedlo. Srdnatě bojovala i ve druhé, finálové jízdě, ale už jí to tak nevyházelo jako v jízdě první. Nakonec z toho byl bronz s cenou zlata pro celý náš tým. Štěpánka nás zachránila od smutného návratu a opět dokazuje, že i ve zralém věku stále patří ke světové špičce.

S radostí můžeme konstatovat, že se povedlo nominovat na OH v Pekingu v každé kategorii po jedné lodi, což je maximum pro každý stát. Kdo nás bude reprezentovat na OH se dozvíme až na jaře při naší nominaci reprezentačního družstva. |

Druhého října oslavil šedesátiny jeden z nejlepších českých motocyklových závodníků Květoslav Mašita

Výčet sportovních úspěchů Květoslava Mašity je skutečně úctyhodný. Zúčastnil se 13 ročníků mezinárodní motocyklové soutěže Šestidenní, kterou s Trophy týmem šestkrát vyhrál. Je také desetinasobným mistrem Evropy – a to v nepřerušené řadě – v terénní motocyklové soutěži třídy do 350 ccm. Zvítězil ve 33 soutěžích mistrovství Evropy. V anketě Autoklubu České republiky o motocyklového závodníka století, vyhlášené v roce 2000, skončil třetí, hned za Františkem Šťastným a Jaroslavem Faltou.

Profesor terénu

Květoslav Mašita

„No tak přijďte, když myslíte, že vám povím ještě něco nového,“ říká nám do telefonu čerstvý šedesátník Květoslav Mašita. O několik dní později s ním už sedíme v obývacím pokoji jeho černošické vily. Na otázky nám ale zpočátku odpovídá jen stručně. Jako by se snad ani nechtěl chlubit svými úspěchy. Přitom i díky němu patřil československý Trophy tým na začátku sedmdesátých let k favoritům nejnáročnější soutěže Šestidenní, kde jsou závodníci v několika etapách odkázáni jen sami na sebe a kvalitu svých motorek. „Byli jsme prostě dobrá parta a kromě toho nám Dukla vytvořila i dobré zázemí pro trénink. Podporu jsme měli samozřejmě i od výrobce motocyklů,“ komentuje dnes tajemství úspěchů Květoslav Mašita.

Nejprve kolo, motorka až později

Květoslav rád jezdil na kole. Jenže ne po silnici, ale pěkně přes meze. Není proto divu, že se občas stalo, že na kole něco nevydrželo. Nejčastěji praskla vidlice nebo rám. Když už se to stalo poněkolikáté, jeho otec mu nekompromisně řekl, že jiné kolo nedostane a pokud chce jezdit, tak si tohle musí spravit

sám. V dílně našťestí byly nějaké staré rámy, tak se klučina mohl dát hned do díla. Kolo potom opravoval ještě mnohokrát, ale pádů postupně ubývalo.

Stále více ho lákaly motocykly. Jen málokdy nevyužil možnost sledovat motokros. Kolo sice jezdí rychle, ale motorka je rychlejší, a tak začal snít svůj sen o prvním motocyklu. Přání se mu po čase splnilo. Už si nějaký čas šetřil peníze na motorku, když se dozvěděl, že soused má starého Pionýra, který nutně potřebuje opravu, takže by byla šance jej levně odkoupit. Zbývalo přemluvit jen otce. Ten nátlaku poměrně rychle podlehl. Patrně asi tušil, že by tomu dřív nebo později stejně neunikl.

Květoslav Mašita se tak v patnácti letech dočkal své první motorky a hned začal v okolí rodných Všenor zkoušet, co dovede. Spíš než na stránkách trávil více času v dílně, kde se snažil svůj nový motocykl neustále vylepšovat. Dílna mu byla brzo malá, a tak ho otec seznámil s nedaleko bydlicím panem Hrudkou, který měl větší zázemí a především více náhradních dílů. Náhoda tomu chtěla, že švagrem pana Hrudky byl motokrosový mistr Evropy Jaromír Čížek, idol patnáctiletého Květoslava Mašity.

První úspěch v Údolí ticha

Květoslav si pomocí zámečníka Hrudky v jeho dílně postavil nový motocykl. S vylepšeným Pionýrem se už dalo závodit. Svou první velkou soutěž jel Květoslav Mašita v Údolí ticha na Sázarvě, kde byla i kategorie právě pro takové kluky, jako byl on. Vyhrál tam hned svůj první závod.

Krátce poté došlo i k jeho prvnímu setkání s Jaromírem Čížkem. Ten, už od svého švagra o Květovi něco věděl, a tak mu hned půjčil svoji třístapadesátku. Premiérová jízda tehdy dopadla skvěle a Čížek začal tušit, že tenhle kluk má skutečné talent. Zanedlouho mu mašinu půjčil na delší dobu, aby mohl pod Hrudkovým dohledem více trénovat. Záhy se dostavily další úspěchy.

Když v sedmnácti letech držel v ruce výuční list, Jaromír Čížek se ho zeptal, zda by nechtěl jít na vojnu o rok dřív. Mohl by tak narukovat do Benešova, kde by měl pro sportování mnohem lepší podmínky. Květoslav Mašita nabídku přijal bez dlouhého přemýšlení. „Kluci nám to záviděli, protože Dukla byla klubem, kam se dostávali jen ti nejlepší,“ podotýká bývalý jezdec.

V sedmnácti na vojnu

V Benešově na něj ale nečekala motokrosová mašina, jak doufal, ale soutěžní motocykl. Motokrosaři totiž byli v pražské Dukle. Jezdil skutečně dobře, a tak jej zanedlouho náčelník benešovské Dukly Rudolf Reich zařadil do týmu pro mistrovský závod, který se jel právě v Benešově. Mašitovi se tím otevřely další tréninkové možnosti.

Na závodě, který byl součástí mistrovství republiky, jel opravdu rychle, předjížděl své soupeře, ale nakonec pro něj jízda skončila nezdarem. S motocyklem uvízl v jedné louži a stroj už nechtěl znovu naskočit. Jel příliš rychle a motoru prostě uhnal.

Od té doby začal jezdit s větším rozmyslem. Maximálně využíval výkon motocyklu, hledal optimální stopu a do poslední chvíle se dral o vítězství. Květoslav našel nové pojetí jízdy. Začalo se říkat: jezdí jako Mašita.

Díky svým výsledkům se v polovině roku 1966 nominoval do družstva účastníčho se Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěže. První ročník se uskutečnil již v roce 1913, kdy se soutěžilo o Mezinárodní trofej. Od roku 1970 se jezdí jako Světová trofej, tedy mistrovství světa družstev. Do švédského Örebro odjelo družstvo ve složení František Mrázek, Pavel Vyhnaal a Květoslav Mašita. Květoslav byl do té doby zvyklý jezdit sám a nyní na něm záležel výsledek celého týmu, takže z toho byl trochu nervózní. Jeho start na 41. ročníku Šestidenní byl natolik úspěšný, že ještě více akceleroval Mašitovu už tak dost rychlou sportovní kariéru.

V pražské Dukle 26 let

Když se vrátil ze Švédska zpět do Benešova už bylo jasné, že brzo půjde mezi elitu do Prahy. Díky dalším výsledkům jej manažer Trophy týmu pro Šestidenní zařadil do družstva na 42. ročník soutěže, který se konal v polském Zakopaném. Na velmi náročném terénu si vylámali zuby i zkušení jezdci, ale nováček Mašita ukázal, v čem je jeho síla. Jezdci v poslední etapě museli zdolat velmi prudký kopec plný bahna, kamení a větví. Mašita zvolil cestu lesem, kde se mistrně vyhýbal všem kamenům a kmenům. Nakonec dosáhl rekordního času. Na český tým nakonec zbyla bronzová medaile, protože po uznaném protestu byl v páté etapě vyloučen Zdeněk Češpiva.

Následovaly další úspěchy, Mašita nenašel ve třicetapadesátkách konkurenci a dařilo se i jeho kolegům z Trophy týmu. Na 43. Mezinárodní šestidenní soutěži skončili druzí, když o vítězi rozhodla

poslední rychlostní zkouška. Na další ročník, který se uskutečnil v německém Garmisch-Partenkirchenu, už Mašita odjížděl jako dvojnásobný mistr Evropy. Tomu také odpovídal zájem diváků i médií. Vítězství mělo být tehdy naše, jenže jury zamítla československý protest, a tak vyhrál tým Německé demokratické republiky.

O rok později, ve španělském El Escorialu, už našemu Trophy týmu ve složení Jaroslav Bříza, Josef Fojtík, Zdeněk Češpiva, Květoslav Mašita, František Mrázek a Petr Čemus nikdo vítězství nesebral. Před závodem se celý tým sešel na jednom pokoji a všichni přísahali na kovový kříž, který někde objevil Zdeněk Češpiva, že tentokrát půjdou do soutěže už od začátku zcela naplno. Vyplatilo se to. Ze Španělska putoval do Československa titul mistrů světa, Světová trofej i Stříbrná váza pro nejlepší juniorské družstvo.

V roce 1971 se našemu Trophy týmu daří na Šestidenní, na velmi náročném trati na ostrově Man, obhájit předchozí triumf. V domácím Špindlerově Mlýně se koná další ročník Šestidenní, ale Květoslav Mašita se v úvodu soutěže zranil, a tak nemohl pokračovat. Jeho kolegům se podařilo vyhrát nejtěžší motocyklovou soutěž na domácí půdě. Další Šestidenní se jela ve Spojených státech amerických a Čechoslováci opět potvrdili roli favoritů, tentokrát už opět i díky Mašitovi.

Láska na celý život

Květoslav Mašita se s Trophy týmem zúčastnil Šestidenní celkem třináctkrát a šestkrát byl ve vítězném týmu (v letech 1970, 1971, 1973, 1974, 1977 a 1978). Sportovní kariéra každého sportovce dřív nebo později dospěje ke svému závěru. S aktivní sportovní kariérou Květoslav Mašita skončil v roce 1980. „V tom roce jsem se ještě účastnil Šestidenní v Německu, pak jsem ještě chvíli jezdil a nakonec jsem toho nechal,“ vzpomíná Mašita, „cítíl jsem, že už to prostě nebylo ono.“

Ze sedla motocyklu se přesunul do technického zázemí armádních sportovců a později, až do roku 1992, působil ve funkci vedoucího staršího trenéra Armádního sportovního družstva motorismu Dukla Praha. „Byl to tehdy pro mě velký skok nahoru a navíc mě ta práce ani moc nebavila,“ vysvětluje Mašita, proč nakonec z tohoto místa odešel.

Láska k motorismu samozřejmě Květoslavu Mašitovi zůstala. Po tolika letech je to už srdeční záležitost. Skromně nám říká, že se mu po jízdě na motorce nestýská. Jeho žena Marta ale prozrazuje, že pokaždé když z venku slyší kluky na motorech, jak je protahují zatáčkami, tak je vidět, že by se mu to také líbilo. Když přestal závodit, žádná mašina mu nezůstala. „Vlastní jsem žádnou neměl. Nějaké jsme měli v Dukle a závodní patřila fabrice. Na co bych si nějakou další kupoval?“

Ve stopách svého otce šel i Květoslav Mašita junior. Otec mu postavil dětskou buginu, se kterou spolu jezdili na závody a účastnili se i mistrovství republiky. Později do týmu přišly i další děti a jak rostly, tak se zvětšovaly i buginy. „Autokros jsme nyní opustili a teď jsme začali jezdit okruhy,“ prozrazuje nám Květoslav Mašita, čím má nyní zcela vyplněn volný čas. Opět se tomu věnuje naplno, jak to on umí. Dětem buginy nejen staví a opravuje, ale ještě s nimi jezdí na závody, kde jim předává svoje bohaté zkušenosti. |

text: Jan Zeman

foto a reprofoto: Jiří Hokův

Květoslav Mašita

Jedna z vítězných sestav v Šestidenní motocyklové soutěži

Květoslav Mašita

Rodinný klan Mašitů

Dukla k Praze 6 patří

Starosta Prahy 6 Tomáš CHALUPA se narodil v roce 1974 v Praze. Po maturitě na Gymnáziu Nad Alejí v roce 1993 studoval na Karlově univerzitě, a to postupně na Fakultě sociálních věd (katedra žurnalistiky a masové komunikace), na Filosofické fakultě (obor politologie–historie) a na Právnické fakultě (obor právo). V těžké době pracoval jako novinář v listu Denní telegraf, posléze působil ve funkci tiskového mluvčí na Úřadu vlády České republiky. V roce 1998 se stal místostarostou Městské části Praha 6, o čtyři roky později byl zvolen jejím starostou a tento post obhájil i v loňských volbách. Za Občanskou demokratickou stranu, jejímž členem je od roku 1992, zasedá v Zastupitelstvu hlavního města Prahy. Rozhovor pro časopis DuklaSport poskytl z pozice představitele městské části, na jejímž území působí TJ Dukla Praha i Armádní sportovní centrum DUKLA.

Mgr. Tomáš Chalupa, starosta Prahy 6

rozhovor

TJ Dukla Praha byla v minulosti chápána pouze jako instituce připravující vrcholové sportovce. Nyní se snaží stát též tělovýchovnou jednotou otevřenou široké veřejnosti, která se chce profilovat i z hlediska přípravy mládeže. Jak vy jako starosta Prahy 6, kde Dukla sídlí, tuto změnu vnímáte?

„Obecně platí, že Praha 6 za všech okolností podporuje jakoukoliv aktivitu, která směřuje k tomu, že se nějakým způsobem zaměstná mládež. Jestli to je atletika, fotbal nebo jiný sport, to už je volba dětí a jejich rodičů. Rovněž máme zájem podpořit individuálně sportovní oddíly nebo sportovní disciplíny, ve kterých naši občané nebo organizace sídlící na Praze 6 dosahují mimořádných výsledků. Řekl bych, že v případě Dukly se oba tyto aspekty daří naplňovat.“

Jak by radnice Prahy 6 mohla podpořit Duklu a co by naopak podle vašeho názoru mohla Dukla udělat pro městskou část?

„Co můžete udělat pro městskou část? Že se budete starat o co nejvíc dětí a že jim dáte nějaký vzor, a také, že prostřednictvím výkonů, jichž dosáhnete, budete reprezentovat městskou část a hlásit se k ní. A naše radnice vám pak tam, kde to bude možné, pomůže s mládeží či s reprezentací. Ale bude to vždycky něco za něco.“

Ministryně obrany paní Parkanová nedávno nahlodila otázku podpory resortu armády vrcholového sportu. Jak se díváte na financování vrcholových sportovců ze státního rozpočtu v současné době, kdy je uskutečňováno prostřednictvím tří resortních sportovních center – ASC DUKLA (armáda), Olympu (vnitro) a USK (školství)?

„Mne osobně mnohem víc zajímá otázka, jestli existuje dostatek kvalitně vybavených sportovišť a erudovaných trenérů pro mládež. Pokud jde o financování vrcholových sportovců, uvítal bych, kdyby to bylo převážně z jiných zdrojů než z peněz daňových poplatníků. Velmi by mne totiž zajímalo, jaký je poměr těch, kteří opravdu sportují, samozřejmě včetně jejich trenérů, lékařů a dalšího nezbytného podpůrného personálu, a těch, kteří díky tomu, že se stát angažuje

ve vrcholovém sportu, mají sice zaměstnání, ale sportu se vlastně nevěnují.

Na dotaz, zda úlohou státu je podpora vrcholového sportu jako věci veřejného zájmu, odpovídám, že ano i ne. Pozitivně hodnotím, že sport dává příklad dětem a mládeži a táhne je k tomu, aby dělaly něco smysluplného. Na druhé straně mi ale připadá poněkud nesmyslné vytvářet hrdiny a morální vzory z některých lidí jenom proto, a teď se nikoho nechci dotknout, že rychle běhají nebo daleko skáčou; to je podle mého názoru bohužel poněkud zvrácená podoba sportu posledních několika dekád.“

Městská část vyjádřila svůj zájem zpřístupnit lázně na Julisce široké veřejnosti, to však zatím z hygienického hlediska není možné. Jaký máte obecně názor na možnost využití armádních sportovišť nacházejících se v Praze 6 jejím obyvatelstvem?

„Samozřejmě chceme, aby v Praze 6 fungovalo co nejvíce sportovních zařízení otevřených pro všechny, tedy včetně těch, které vlastní a spravuje armáda. Zároveň chápeme, že v rámci otevírací doby pro veřejnost vždycky budou nějaké hodiny vyčleněné pro určitou skupinu lidí, třeba registrované sportovce nebo vojáky z povolání. Pokud jde o lázně na Julisce, jejich stav je obrazem starosti armády o vlastní majetek. Často kritizují, že způsob správy veřejných statků, které nejen armáda, ale obecně i jiné státní instituce vlastní, je na hony vzdálen péči dobrého hospodáře. Nemám rád, když se pořád jenom opakuje, že na nic nejsou peníze, že sice byly slíbené, ale nepřišly, a tak se nedá nic dělat. Na radnici Prahy 6 jsem devět let a těžko si dovedu představit, že bych s něčím takovým předstoupil před občany. Zkrátka, peníze jsou, musí se ale umět sehnat, třeba úspornými opatřeními, protože finanční prostředky často leží obrazně řečeno na ulici a stačí je jenom zvednout.“

Agenda podpory sportu v Praze 6 je založená na vyhlášení grantů. Je to vlastně jakási soutěž aktivity tělovýchovných jednot a sportovních klubů, jejich schopnosti a vůle něco prosadit a něčeho dosáhnout. Máme grantovou komisi, v níž sedí zástupci všech politických stran, a ti každý rok těmto

občanským sdružením přidělují několik milionů korun na investice do oprav či rekonstrukcí jejich zařízení. Víme totiž, že postavit novou tartanovou dráhu nebo nové fotbalové hřiště zkrátka něco stojí. Ze strany zadatele tam pochopitelně musí být určitě spolufinancování, dvacet pět až třicet procent, zbytek jsme schopni dofinancovat my. Naší podmínkou je, aby sportovní zařízení bylo otevřeno veřejnosti a mělo vztah k mládeži, a také nás zajímá, kolik lidí je navštěvuje a jaká je tedy efektivita vynaložených prostředků.

Jsmo proto připraveni vést s resortem obrany diskusi o tom, že pokud lázně na Julisce budou na základě rekonstrukce zpřístupněny veřejnosti, pochopitelně v nějaké rozumné denní době, jsme ochotni se na jejich opravě podílet. Domnívám se, že dohoda je možná, protože zejména v posledních dvou třech letech je přístup ministerstva obrany a generálního štábu k městské části velmi korektní a stupeň vzájemné informovanosti je na vysoké úrovni.“

Městská část vystavěla v posledních letech dvě sportoviště, bazén na Petynce a sportovní areál na Hanspaulce. Bude i nadále podporovat výstavbu vlastních sportovišť? A jak bude zabezpečovat jejich provoz, údržbu a případné opravy, pokud se ukáže, že jsou nerentabilní?

„Takováto zařízení jsou nerentabilní jen tehdy, když je spravuje erár. V momentě, kdy si je pronajme soukromník, přestávají být prodělečná. Když jsme spravovali Petynku my, a já nemyslím, že jsme to dělali špatně, vykazovala každoročně ztrátu v milionech korun. Dnes jednáme se soukromým investorem, který tam hodlá vystavět krytý aquapark se všemi možnými přídatnými zařízeními, a je přesvědčen, že bude prosperovat, protože jinak by do toho nešel. Obdobná situace byla s Hanspaulkou. My jsme ji provozovali se ztrátou, ale jakmile jsme ji ve výběrovém řízení pronajali, i když možná za nízké nájemné, je najednou v plusu. Podstata toho, co děláme, není totiž získat co nejvíc peněz. Kdyby to tak bylo, prodáme například Petynku na čínovní zástavbu a dostaneme za ni neskonale víc. My však hledáme efektivního správce, který samozřejmě přispívá nějakou částkou do měst-

text: Pavel Nekola
foto: Petr Schejbal

ského rozpočtu, ale hlavně se o svěřené zařízení stará lépe než stát.

Řešení tohoto typu pochopitelně nelze aplikovat všude. Těžko pronajmete soukromým provozovatelům dětské hřiště, aby tam vybírali vstupné. Nicméně si myslím, že větší sportoviště by měla mít svého nájemce, který především zajistí, že služba bude dostupná široké veřejnosti. Jistě to nebude zadarmo, ostatně podle mě je lepší vždy něco zaplatit, protože pak si toho produktu budu víc vážit, ale zase na druhou stranu nelze vysokým vstupným vyloučit z jeho užívání některou část našich obyvatel.“

O vás je známo, že vašim „mateřským“ klubem je Tatra Střešovice. Je to pravda?

„Tatra Střešovice je klub, který – troufám si říci – spoluzakládal můj děda. Členové naší rodiny včetně mne byli po generace členy tamního tenisového oddílu. Nikdy jsem tam však nepůsobil v žádné funkci a v posledních několika letech právě proto, aby nebyl vytvářen dojem, že Tatra nějakým způsobem

a vaši podporu? Jak vidíte možnost výstavby potřebných sportovišť a příslušné infrastruktury?

„Řekl bych, že Praha šanci má. Víte, Praha 6 je, jak někdy z legrace říkám, tak trochu malé ministerstvo zahraničních věcí. Její zahraniční agenda je obrovská, už třeba proto, že tu sídlí ministerstva a ambasády. Navíc já jako zastupitel hlavního města Prahy jsem předsedou zahraničního výboru města a spoluzodpovídám tak za jeho zahraniční politiku. Víím tedy, že slovo Praha otevírá dveře kdekoliv, dokonce i v místech, kde třeba ani nevědí, kde leží Česká republika, ale stoprocentně už slyšeli o Praze. V tomto smyslu bych tedy řekl, že šance pořádat letní olympijské hry v Praze je značná.“

Otázkou je, jestli to bude pro Prahu výhodné. Já osobně jako sportovní fanďa, jako člověk, který by byl hrdý a pyšný na to, kdyby v Praze olympiáda byla, říkám, že ano. Na druhé straně jsem i správcem veřejných prostředků, které do té záležitosti budou zapojeny, a tam je moje odpověď jednoduchá: bude-li olympiáda v průběhu své přípravy prokazovat zisk,

la. Jedno za všechny je nepochybně Josef Masopust. To, že Praha 6 na jeho působení v této městské části nezapomněla, je zdůrazněno skutečností, že se jako jediný sportovec stal jejím čestným občanem.“

Vnímáte Duklu spíše jako fotbalový klub, který jí bez nadsázky vydobyl její slávu, nebo jako tělovýchovnou jednotu, která zajišťuje především individuální sporty?

„Přiznám se, že to slavné fotbalové období Dukly jsem zas tolik nevnímal, částečně vzhledem k mému věku a částečně i proto, že fotbal není zrovna mým nejoblíbenějším sportem, a tak je Juliska pro mne spíš atletická než fotbalová.“

Jste vy sám, případně vaše paní aktivními sportovci? Jaké druhy sportu provozujete? Kdyby tělovýchovná jednota zorganizovala například fotbalové utkání mezi Duklou a městskou částí, zúčastnil byste se jej?

„Jako aktivní fotbalista rozhodně ne, protože jím

protěžuji, už jeho členem nejsem a dokonce tam ani nechodím hrát tenis.“

Jaký je váš názor na fungování občanských sdružení – tělovýchovných jednot a sportovních klubů – v současných ekonomických podmínkách, tedy především pokud jde o jejich financování?

„Fakt je, že když se v Praze 6 podíváte na jednotlivé sportovní oddíly, tak vidíte, že některým se daří ekonomicky lépe a jiným hůře. Nechci nikomu sahat do svědomí, ale domnívám se, že to není přímo úměrné ekonomické atraktivnosti sportu, kterému se oddíly věnují, nebo pokud ano, tak jen zčásti. Je jasné, že když někdo provozuje squashové kurty, tak si vydělá více, než když jiný dělá fotbal nebo atletiku. Je však otázkou, jestli jde tímto způsobem jejich případné ekonomické potíže zcela omlouvat nebo jestli tím pravým důvodem není spíše jakási rezignace odpovědných osob. Nechci nikoho kritizovat, víím, že každý dělá, co umí, ale vždycky by se měl zamyslet nad tím, zda si nemůže vést ještě lépe.“

Jak vnímáte snahy o uspořádání letních olympijských her v Praze? Má kandidatura Prahy šanci

pak jsem pro její realizaci, pokud se však ukáže, že by mohla skončit se ztrátou, pak jsem pro to kandidaturu raději vzdát.

K přípravám na olympiádu patří jednak vybudování potřebných sportovních zařízení a ubytovacích kapacit, jednak značné investice do infrastruktury. Pokud by olympiáda rozbila bludný kruh, ve kterém se rozvoj některých velkých infrastrukturních projektů v Praze nalézá, tak je to určitě jen dobře. Drtivou většinu těchto staveb totiž město potřebuje a je zjevné, že v tomto ohledu mu pořádání olympiády může velmi pomoci.“

Další otázka se týká vašeho vztahu k Dukle. Celý život bydlíte v Praze 6, takže jste Duklu jistě nějakým způsobem vnímal. Znáte třeba jména některých významných sportovců z minulosti či současnosti Dukly?

„Dukla je pojem, který je s Prahou 6 velmi úzce spojený, to vědí všichni. Ať bylo její minulé období jakkoliv úzce spjato s armádou a s tehdejšími politickými systémy, dnes tvrdím, že Dukla k Praze 6 prostě patří. A nepochybně existuje celá spousta jmen slavných sportovců, při jejichž vyslovení se zároveň vybaví Duk-

nejsem. Víím však, že moji kolegové z radnice mají fotbalový tým a že hrají překvapivě dobře. Budu tedy šéfovi našeho rozpočtu, který je zároveň nepsaným kapitánem týmu, tlumočit, že jste mu hodili rukavici a že je na něm, zda tuto vyzvu přijme. Myslím ale, že je to dobrý nápad.“

Moje žena se věnovala v mládí atletice na Spartě. A pokud jde o mne, jednalo se většinou o kombinaci velké snahy a zájmu a maximální nešikovnosti. Odmalíčka jsem v již zmiňovaném Tatra Střešovice hrál tenis, ale protože jde přeci jenom o časově náročnější sport, zkusil jsem před pěti několika lety squash a snažím se mu věnovat aspoň jednou dvakrát týdně.“

Přijmete od nás pozvání na vyhlášení ankety „Nejlepší sportovec, trenér, kolektiv a Armádní sportovní oddíl DUKLA roku 2007“, které se uskuteční 19. listopadu?

„Přijal bych je velmi rád, ale letos se budu muset omluvit. Ve stejný den se totiž zúčastním společného zasedání rady Prahy 6 a Prahy 1 věnovaného deregulaci nájemného, což je momentálně asi nejaktuálnější téma, kterým se zabýváme.“

Světové rekordy a medaile v dresu Dukly

Paterova tyčkařská parta

Daniela Bártová vytvořila v dresu Dukly 14 světových rekordů

Trenér Boleslav Patera a jeho tyčkařské know how – od Daniely Bártové ke Kateřině Baďurové

Bolek Patera s Kateřinou Baďurovou na Kanárských ostrovech

text: František Macák
foto: ASC DUKLA a František Macák

atletika

Jednou z nejúspěšnějších tréninkových skupin ASC DUKLA je tyčkařská parta Boleslava Patery. Sportovní příznivci dnes se jménem svérázného trenéra spojují především úspěch Baďurové na MS i nedávné medaile Pavly Rybové. Málokdo si však vzpomene, že měl zásluhu i na výrazném vývoji ženského světového rekordu v počátcích této mladé disciplíny. První světový rekord Čiňanky Sun Calyunové 405 cm se zrodil až v roce 1992 a po čínské éře přišla nadvláda Daniely Bártové. Svěženky Patery vytvořila neuvěřitelných 14 světových rekordů, z toho 4 halové, dalších 12 evropských a dokonce 43 (!!!) českých rekordů, z toho 19 halových.

Patera je pražským rodákem. Atletickou kariéru začínal ve VŠ Praha. Jeho osobní rekord je 530 cm a byl i halovým mistrem republiky. Trenérskou dráhu odstartoval ještě při studiu FTVS ve VŠ Praha.

V dresu Dukly

Po promoci koncem roku 1990 nastoupil Patera na Julisce základní vojenskou službu. Jako základář velel čtětě fotbalistů i atletů, mimo jiné Pavlu Nedvědovi, Tomáši Dvořákoví či Janu Janků.

„V Dukle jsem jako trenér působil nejdříve u mládeže. Ale když v roce 1991 zrušil ČSTV dotace na trenéry TSM dostal jsem v Dukle za úkol najít sponzora na svůj plat i svěřence. A povedlo se. Firma Aqua Enökl byla prvním komerčním sponzorem Dukly. Převzal jsem skupinu sprinterů a před OH v Barceloně jsem spolupracoval i s Robertem Změlíkem. Mými prvními tyčkařskými svěřenci v Dukle byli Martin Kysela, Richard Havlásek, Daniela Bártová a Štěpán Janáček,“ vzpomíná Bolek Patera.

A právě s posledními dvěma se mladý trenér vyšvihl na atletické výsluní. V roce 1995 vytvořila Daniela sérii svých SR a o rok později zůstal Janáček při juniorském MS v Sydney mezi desetibojaři těsně čtvrtý a později vytvořil dva české tyčkařské rekordy.

Letos oslavil Bolek již 20 let své trenérské činnosti. Může se pochlubit nejen rekordní sérií Bártové, ale i 11 světovými a evropskými medailemi svých svěřenců. První tyčkařská byla od Daniely z HME v roce 1998. Po Bártové překvapila tyčkařský svět Pavla Hamáčková, dnes Rybová, triumfy na halových šampionátech světa v Lisabonu a Evropy v Gentu. Stříbro ze světové haly v Budapešti si přivezl Adam Ptáček. Patera se podílel i na světových armádních a univerziádních medailích svých svěřenců. V posledních letech převzala jeho skupina

nadvládu nad celou českou tyčkou. Posledním triumfem Paterova tyčkařského týmu bylo stříbro Baďurové z MS v Ósace.

Technika, technika, technika

„Jádrem mého tréninkového systému je technika a nejen tyčkařská,“ zdůrazňuje Patera. „Technika je nadřazená objemu a intenzitě cvičení. Napřed je však třeba připravit v hlavě atleta správný software. Proto neustále zdokonaluji a vytvářím nová přípravná cvičení. Tyčka je riskantní disciplína, a tak k nácviku sebeovládání využívám adrenalinové aktivity. Šplháme po skalách i umělých stěnách, což přispívá k rozvoji speciální síly, tak jako gymnastická akrobacie. V Harrachově skáče na sněhu ze žakovských můstků,“ zdůrazňuje trenér.

Ale to není zdaleka všechno. Paterovci už také zkoušeli paragliding, tandemové seskoky, bungie jumping, letošní novinkou bylo bunging-kyvadlo na 40metrovém laně. Trenér vytváří své vlastní tyčkařské know how a všechny adrenalinové aktivity zkouší nejdříve na sobě. „Ke své početné skupině bych však potřeboval asistenta, sám už to nestíhám,“ postěžoval si Patera.

Na cestě k Peking

Předolympijskou přípravu zahájila duklácká tyčkařská parta v Tatrách, pokračovala v Harrachově, v prosinci v osvědčeném Klubu La Santa na ostrově Lanzarote. V lednu, ještě před halovou sezonou, možná celá skupina opět vyrazí na Kanáry, což se loni vyplatilo. Naději na splnění olympijských limitů a účast na hrách v Peking má nejméně pětice tyčkařů Dukly včetně dálkaře Štěpána Wagnera, se kterým Patera spolupracuje na technice. V posledních letech byla právě tato skupina ozdobou české atletické výpravy na většině vrcholných atletických soutěží, věme, že tomu tak bude i v Peking. |

POZOR

NA TRANSFORMACI SPORTU

Přestože od vzniku Unie armádních sportovních klubů České republiky uplyne v červnu příštího roku pouhých 14 let, stojí za to si připomenout dnes již historické momenty, které její vznik provázely. Důvody, které tehdejší vedení resortu ministerstva při zrušení systémové státní péče o armádní výkonnostní sport v oněch letech prezentovalo, se neliší od důvodů, které jsou dnes prezentovány pro zamýšlenou transformaci armádního vrcholového sportu.

texty na této straně: Arnošt Šulc
foto: Cyril Schejbal a archiv ASC DUKLA

Gustav Havel

Jaroslav Falta

Před rokem 1994, kdy došlo k tzv. transformaci výkonnostního sportu působilo u útvarů a zařízení AČR 122 oddílů výkonnostního sportu, z nichž 56 působilo v republikových soutěžích. Bezprostředně po transformaci jich bylo pouze 42 a z toho v republikových soutěžích 23. Nikým neřízená transformace se nejobojetněji promítla v rušení oddílů s nižší výkonností, tj. oddílů v okresních a krajských soutěžích, na kterých je dnes Unie armádních sportovních klubů v České republice postavena.

Princip transformace výkonnostního sportu, deklarovaný Nařízením náčelníka Generálního štábu AČR č. 43/1994, které ačkoli transformace byla ukončena v roce 1995 bůhvíproč platí ještě dnes, spočíval v převodu práv a závazků na občanská sdružení, která ve smyslu zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, vznikala. Toto doporučení vydaly v tomto období stejné odborné tělovýchovné orgány Generálního štábu AČR, které úspěšně zabránily transformaci oddílů výkonnostního sportu v AČR již v letech 1990 až 1991.

Doporučení, která byla ve výše uvedeném normativním aktu oddílům výkonnostního sportu předložena, v řadě případů vyvolávají ještě dnes údiv.

Rozhodující důvod transformace výkonnostního sportu v AČR byla považována kolize s platným řádem, nikoli změna politických, společenských a ekonomických podmínek. Proto nebyly jednoznačně stanoveny ekonomické, materiální, personální a legislativně právní podmínky transformovaných Vojenských tělovýchovných jednot.

Doporučení a návrhy velitelů všech stupňů velení, sportovních svazů a odborné sportovní veřejnosti nebyly vyslyšeny a tím došlo k tomu, že z pomyslné mapy výkonnostního sportu zmizely oddíly s brannými prvky jako biatlon, box, horolezectví, jezdectví, judo, karate, kynologický sport, lyžování, orientační běh, vzpírání a zápas.

Problémy transformace

Nejtěživěji dolehla transformace na oddíly motorismu, přestože se podařilo převést jim bezplatně movitý majetek (motocykly, doprovodná vozidla, vybavení dílen apod.). Chybějící finanční prostředky znamenaly brzký konec oddílů motokrosu Dukly Olomouc a Lešany, endura Dukly Benešov a ploché dráhy RACEK Pardubice. Po zrušení kdysi velmi úspěšného oddílu Dukly Praha to znamenalo konec motoristického sportu v AČR a významně poznamenalo i motoristický sport v České republice.

Je zajímavé, že i v tehdejší době byly veřejnosti předkládány údaje o tzv. vysoké ekonomické náročnosti výkonnostního sportu, přestože výdaje na jeho činnost činily méně než 20 milionů Kč ročně.

Obdobná argumentace je používána i dnes v souvislosti s uvažovanou transformací armádního vrcholového sportu. Úspora finančních prostředků za každou cenu i v těch oblastech, které resortu přináší čest a slávu je cestou do neznáma odkud nebude návratu. Výdaje resortu obrany na armádní vrcholový sport nečiní více než 0,003 % ročního rozpočtu včetně péče o nemovitou infrastrukturu, která je využívána, jako v případě stadionu Juliska, armádního střeleckého stadionu v Plzni-Lobzích a areálu Dukly Liberec i ostatními útvary a zařízeními AČR. Necitlivě provedená transformace armádního vrcholového sportu může znamenat jeho praktický zánik, tak jak tomu bylo v případě výkonnostního sportu. Doplatí na ni i „malé sporty“ jako jsou vyjma atletiky, lyžování a cyklistiky všechna ostatní sportovní odvětví zabezpečovaná v Armádním sportovním centru DUKLA. Navíc transformace v průběhu olympijského roku by mohla výrazně narušit dosavadní trend ve zlepšování pohledu občanské veřejnosti na armádu.

Oddíly výkonnostního sportu sdružené v Unii armádních sportovních klubů České republiky se ze své „transformace“ vzpamatovávají dodnes. Že přežily je zásluhou obětavých funkcionářů, jejichž entuziasmus a láska ke sportu řadu oddílů zachránily.

Jestliže stát v zákonné normě jakou je zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, jasně vymezuje úkoly Ministerstva obrany, nelze tuto skutečnost opomenout ani bagatelizovat, jak je mnohdy některými „rádoby“ odborníky interpretováno.

Příklad necitlivě provedené transformace výkonnostního sportu v AČR v roce 1994 by měl být důrazným varováním před podobnými kroky v armádním vrcholovém sportu zvláště v roce, kdy si připomeneme 60. výročí systémové péče o státní sportovní reprezentaci v armádě. |

DUKLA MINI CUP POŠESTÉ

Své místo v kalendáři sportovních akcí UNIASK ČR si postupně buduje fotbalový turnaj určený pro hráče a hráčky přípravky mladších 10 let.

Jeho VI. ročník se za účasti 8 družstev jako součást Dne ozbrojených sil (Dne dětí) uskutečnil na stadionu Juliska. Při neúčasti loňského vítěze FC Jablonec nad Nisou 97 se vítězem stalo družstvo SK Motorlet Praha „A“, když neutrpělo jedinou porážku, neobdrželo jedinou branku a vstřelilo jich 11.

Další pořadí: 2. SK Motorlet Praha „B“, 3. Sparta Krč, 4. FK Dukla Praha „A“, 5. SK Střešovice 1911, 6. FK Dukla Praha „B“, 7. FC Zličín, 8. VTJ Ještěd Liberec.

Nejlépe střelcem se stal Marcel Čermák (Sparta Krč) s 10 brankami a brankářem Daniel Režnický (SK Střešovice 1911).

Skvělou práci odvedli organizátoři v čele s Tomášem Hubáčkem, kteří zvažují pořádat VII. ročník turnaje v roce 2008 jako součást úspěšně organizovaného turnaje internacionálů – LEGENDY 2008. |

Ondřej Štěpánek při výcviku ve Vyškově

text: Radek Komoráš
foto: archiv ASC DUKLA

Volf se Štěpánkem se shodli:

„Ženy v uniformě mohou imponovat i jiným ženám a někteří muži i jiným mužům...“

Jaroslav Volf a Ondřej Štěpánek na autogramiádě

Úspěšní debkanoisté se stali našimi posledními hosty v miniseriálu „Deset stupňů k první frčce“. Povídání s nimi bylo příjemné, neboť ani jednomu z nich nechyběl pověstný smysl pro humor.

Čím jste toužil být v dětství? Hrál jste si někdy na vojáky a přemýšlel o tom, že jednou budete generálem?

Volf: O vojenské kariéře jsem zprvu nepřemýšlel. Rodiče mne údajně tipovali na popeláře. Když jsem se prý batolil po kuchyni, nejvíc mě zajímal odpadkový koš.
Štěpánek: V dětství jsem chtěl každou chvíli dělat něco jiného a hra na vojáky k tomu samozřejmě taky patřila.

Kdy a na základě čeho jste se rozhodl odstartovat kariéru vojenského profesionála?

Volf: Na základě více než desetiletého bezproblémového působení v ASC DUKLA a pozitivních osobních zkušeností. Po olympiádě 2004 v Aténách mi bylo nabídnuto vstoupit do armády a tak jsem neváhal.
Štěpánek: Když mi bylo deset, začal jsem jezdit na kajaku v Brandýse nad Labem, vedle byl oddíl místní Dukly. Tak jsem si řekl, že bych to mohl zkusit taky.

Připravoval jste se nějak speciálně na fyzické testy, které musí absolvovat ve Středisku pro výběr personálu každý, kdo chce vstoupit do armády?

Volf: Cíleně jsem se připravoval pouze na jedinou disciplínu, a to „hluboký předklon“. Ten je pro většinu kanoistů dost problematický.

Štěpánek: Jo, sbalil jsem si své věci a připravil se na přespaní ve středisku. Po sportovní strážce nebylo co řešit.

Co si myslíte o normách, které je nutné při výběru splnit? Do jaké míry jsou podle vás reálné a pro netrénovaného jedince splnitelné?

Volf: Jako profesionální sportovec se neodvažuji hodnotit obtížnost fyzických testů. Každopádně si myslím, že „netrénovaný jedinec“ by měl práci hledat asi někde jinde než v profesionální armádě.

Štěpánek: Už od dětství se věnuji sportu a mám natrénováno. Jsem ale přesvědčený, že i rekreačně sportující jedinec by s tím problémy mít neměl.

Pamatujete si na něco, co vás zmátlo u psychotestů ve Středisku pro výběr personálu?

Volf: U psychotestů mě určitě nejvíc zmátla paní psycholožka, která byla velice příjemná, sympatická a usměvavá.

Štěpánek: No, nedá se zapomenout na to, kolik nekoňného času jsme nad tím inteligentním a povahovým testem strávili.

Změnily se vaše podmínky pro trénink po tom, co jste oblékl uniformu?

Volf: Podmínky v ASC DUKLA jsou rok od roku lepší. S uniformou to ale nemá nic společného.

Štěpánek: (s úsměvem) Ani ne, snad jen v tom, že mám teď ve skřínce méně místa.

Myslíte si, že muž v uniformě imponuje ženám a naopak žena mužům?

Volf: Samozřejmě! Dokonce si myslím, že některé ženy v uniformě mohou imponovat i jiným ženám a někteří muži i jiným mužům.

Štěpánek: Nikdy jsem to neřešil, ale říká se to. Takže by to byla pravda? Možná, že se ve svém tvrzení nemýlí ani Jarda (mysleno Volf – poznámka redakce).

Jaký je váš názor na současný stav profesionální armády?

Volf: Profesionální armáda je v nesrovnatelně lepším stavu, než profesionální politika, na které je bohužel profesionální armáda závislá.

Štěpánek: Jen ať funguje dál v tom dobrým. Profesionálové jsou holt profesionálové.

Umíte pochodovat, skládat a rozebírat samopal?

Volf: Pochodovat samozřejmě umím. Rozeberu cokoliv, tedy i samopal. Avšak složit to pak zpět, to po mně opravdu nechtějte.

Štěpánek: Tak pochodovat zvládám schovaný někde v davu. Ten samopal taky rozeberu. Skládat ho? Už mě to učí.

Co byste poradil mladým lidem, kteří se rozhodnou vstoupit do armády?

Volf: Ať vstupují do armády s konkrétním a jasným cílem. Možná i s určitým snem, za kterým se dá jít.

Štěpánek: Hodně štěstí a zdraví, to se myslím hodí, ne?

Děkuji za rozhovor.

Česká republika se přihlásila na olympiádu v Pekingu 2008

18. října ve 14 hodin došlo v reprezentačních prostorách Pražského hradu k slavnostnímu podpisu oficiální přihlášky České republiky na XXIX. Hry olympiády v Pekingu 2008. Za Českou republiku přihlášku podepsal, za přítomnosti prezidenta České republiky Václava Klause, předseda Českého olympijského výboru Milan Jirásek. K podpisu byli pozváni nejlepší olympionici a současní sportovci, kteří by měli Českou republiku na LOH reprezentovat. Ze sportovců ASC DUKLA se slavnostního aktu zúčastnili atleti, vodní slalomáři, moderní pětibojari, veslaři a střelci. |

Záslužný kříž podplukovníku Petru Lakomému

29. října 2007 udělila ministryně obrany Vlasta Parkanová Záslužný kříž III. stupně zástupci ředitele ASC DUKLA – řediteli odboru řízení sportu pplk. Mgr. Petru Lakomému. |

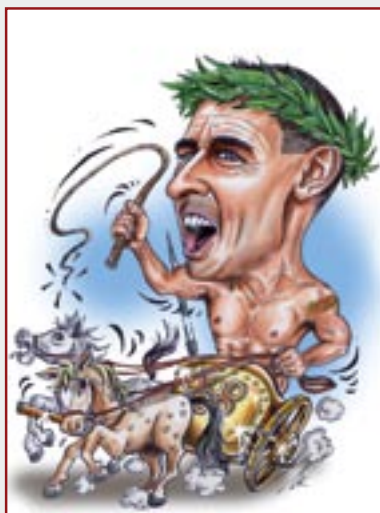

Tomáš Iví srdce

V úterý 13. listopadu proběhl křest nové biografické knihy z pera publicisty Petra Čermáka o životě trojnásobného mistra světa a někdejšího držitele světového rekordu pod názvem Tomáš Iví srdce. Kmotrami knihy se v Gott Gallery Restaurantu staly mistryně světa v hodu oštěpem, atletka roku 2007 Barbora Špotáková a Česká vicemiss Eva Čerešňáková, která nahradila zaneprázdněného desetibojařského kolegu Romana Šebrleho. Kniha pojednává nejenom o sportovních výkonech, o tréninkové dřině a potu, ale i o rodině a zálibách Tomáše. Spolu s autorem se desetibojař zastavil mimo jiné i u aféry kolem trenéra Vaňhy, s nímž se později rozešel Dvořákův následovník Roman Šebrle. Čtenář se dozví názory všech zúčastněných s odstupem času. Sám Tomáš Dvořák knihu ještě nečetl. „Neměl jsem na to odvahu,“ řekl s úsměvem. |

Smějeme se s DuklaSportem Karikatury Milana Kounovského

přehled sportovních výsledků za měsíce srpen až říjen 2007 – výběr

Atletika

4.–5. 10. / Anketa EAA „Atlet Evropy 2007“ – Lausanne – Švýcarsko
muži – 2. Roman Šebrle
ženy – 7. Barbora Špotáková

Cyklistika

19.–21. 10. / ME dráha – Alkmaar – Nizozemsko
muži / omnium stiháčů – 6. Milan Kadlec
muži 23 / dvojice – 4. Vojtěch Hačecký, Martin Hačecký

Kanoistika

8.–12. 8. / MS – Duisburg – Německo
muži / čtyřkanoe / 200 m – 4. Jakub Homolka, Petr Fuksa, Jan Břečka – podíl 3/4
muži / deblkanoe / 500 m – 9. Jiří Heller – podíl 1/2 (Doktor)
muži / čtyřkanoe / 500 m – 8. Jakub Homolka, Jan Břečka – podíl 1/2
muži / čtyřkanoe / 1 000m – 9. Jakub Homolka, Jan Břečka – podíl 1/2
8.–9. 9. / MS maraton – Győr – Maďarsko
muži / deblkajak – 5. Karel Leština – Michael Odvárko
ženy / deblkajak – 7. Klára Ballová – podíl 1/2 (Červená – TJ Dukla)

Lyžování – běh

27. 10. / SP – Düsseldorf – Německo
muži / sprint dvojic – 5. Dušan Kozíšek – Aleš Razým

Lyžování – skok

11.–12. 8. / Letní GP – Hinterzarten – Německo
muži / družstva – 3. Antonín Hájek, Martin Cíkl, Jakub Janda – podíl 3/4

Lyžování – snowboarding

28.–30. 9. / SP – Valle Nevado – Chile
muži / snowboardcross – 7. Michal Novotný

Moderní pětiboj

16.–21. 8. / MS – Berlín – Německo
muži / jednotlivci – 7. Michal Michalík
muži / jednotlivci – 8. David Svoboda
muži / družstva – 2. Michalík, Svoboda, Capalini
muži / štafeta – 3. David Svoboda, Michal Michalík, Ondřej Polívka
ženy / štafeta – 5. Lucie Grolířová, Sylvie Marčevová, Natálie Dianová
25. 9. / MSJ – Caldas da Rainha – Portugalsko
junioři / jednotlivci – 1. Ondřej Polívka
juniorky / družstva – 2. Natálie Dianová – pod.1/3

Parašutismus

10.–12. 8. / SP – Belluno – Itálie
muži / přesnost přistání – 5. Jiří Gečnuk
SP 2007 v přesnosti přistání – celkové výsledky
muži / jednotlivci – 3. Jiří Gečnuk

Různé – sportovní lezení

19.–23. 9. / MS – Aviles – Španělsko
muži / obtížnost – 3. Tomáš Mrázek

Různé – sportovní gymnastika

2.–9. 9. / MS – Stuttgart – Německo
ženy / přeskok – 7. Jana Komrsková

Různé – jízda na bobech

6.–9. 9. / MS v tlačení bobu na trenažéru – Split – Chorvatsko
muži / čtyřbob – 3. Ivo Danilevič, Roman Gomola, Jan Stokláška – podíl 3/4

Různé – travní lyžování

25.–26. 8. / SP – Hochstücker – Švýcarsko
muži / slalom – 1. Jan Němec
7.–9. 9. / MS – Olešnice v Orlických Horách
muži / kombinace – 1. Jan Němec
muži / slalom – 1. Jan Němec
muži / obří slalom – 2. Jan Němec
muži / super G – 3. Jan Němec

Sportovní střelba Plzeň

7.–15. 8. / Světová univerziáda – Bangkok – Thajsko
ženy / SM 3 x 20 / družstva – 1. Lucie Valová – podíl 1/3
22.–23. 9. / MZ „finále EP 2007 na 300 m“ – Winterthur – Švýcarsko
muži / VT 3 x 20 – 3. Milan Mach – 582

Sportovní střelba Hradec Králové

17.–18. 10. / Finále SP – Bělehrad – Srbsko
muži / skeet – 2. Jan Sychra – 122 + 25

Vodní slalom

3.–5. 8. / ME 23 a MEJ – Krakov – Polsko
muži 23 / deblkanoe – 3. Martin Hammer, Michal Vlček
muži 23 / kajak / hlídky – 3. Luboš Hilgert, Lukáš Kubričan – podíl 2/3
muži 23 / deblkanoe / hlídky – 2. Martin Hammer, Michal Vlček – podíl 2/3
Petr Zdráhal, Jan Zdráhal
junioři / kanoe / hlídky – 3. Tomáš Rak – podíl 1/3
juniorky / kajak / hlídky – 1. Eva Ornstová – podíl 1/3

Atletika			
halové MČR – víceboje	8.–10. 2.	Praha	
halové MČR	23.–24. 2.	Praha	
halové MS	7.–9. 3.	Španělsko – Valencia	
Cyklistika			
SP dráha	18.–20. 1.	USA – Los Angeles	
SP dráha	15.–17. 2.	Dánsko – Copenhagen	
MS dráha	27.–30. 3.	Velká Británie – Manchester	
Běh na lyžích			
SP – Tour de Ski	1.–6. 1.	Německo, Itálie	
SP	22.–26. 1.	Kanada – Canmore	
SP	9.–10. 2.	Estonsko – Otepää	
SP	16.–17. 2.	Liberec	
SP	23.–27. 2.	Švédsko – Falun, Stockholm	
SP	1.–2. 3.	Finsko – Lahti	
SP	5.–8. 3.	Norsko – Drammen, Oslo	
SP	14.–16. 3.	Itálie – Bormio	
Skok na lyžích			
SP – Turné čtyř můstků	1.–6. 1.	Německo, Rakousko	
SP	12.–13. 1.	Itálie – Val di Fiemme	
SP	19.–20. 1.	Harrachov	
SP	25.–26. 1.	Polsko – Zakopané	
SP	2.–3. 2.	Japonsko – Sapporo	
SP	8.–9. 2.	Liberec	
SP	16.–17. 2.	Německo – Willingen	
MS lety	22.–24. 2.	Německo – Oberstdorf	
SP	1.–4. 3.	Finsko – Lahti, Kuopio	
SP	7.–9. 3.	Norsko – Lillehammer, Oslo	
SP	14.–16. 3.	Slovinsko – Planica	
Alpské lyžování			
SP	5.–13. 1.	Švýcarsko – Adelboden, Wengen	
SP	18.–22. 1.	Rakousko – Kitzbühel, Schladming	
SP	26. 1.–3. 2.	Francie – Chamonix, Val d'Isere	
SP	9.–10. 2.	Německo – Garmisch Partenkirchen	
SP	17. 2.	Chorvatsko – Zagreb	
SP	22.–24. 2.	Kanada – Vancouver	
SP	1.–2. 3.	Norsko – Kvitfjell	
SP	8.–9. 3.	Slovinsko – Kranjska Gora	
SP	12.–16. 3.	Itálie – Bormio	
Severská kombinace			
SP	3–6. 1.	Německo – Ruhpolding, Schonach	
SP	12.–13. 1.	Itálie – Val di Fiemme	
SP	19.–20. 1.	Německo – Klingenthal	
SP	26.–27. 1.	Rakousko – Seefeld	
SP	15.–17. 2.	Liberec	
SP	23.–24. 2.	Polsko – Zakopané	
SP	29. 2.–1. 3.	Finsko – Lahti	
SP	8.–9. 3.	Norsko – Oslo	
Akrobatické lyžování			
SP boule	18.–20. 1.	USA – Lake Placid	
SP boule	26.–27. 1.	Kanada – Mont Gabriel	
SP boule	1.–2. 2.	USA – Deer Valley	
SP boule	9.–10. 2.	Kanada – Cypress Mountain	
SP boule	15.–17. 2.	Japonsko – Inawashiro	
SP boule	1.–2. 3.	Špindlerův Mlýn	
SP boule	8.–9. 3.	Švédsko – Åre	
SP boule	15. 3.	Itálie – Bormio	
Moderní pětiboj			
SP	19. 2.	Egypt – Cairo	
SP	4. 3.	Mexiko – Mexico City	
SP	27. 3.	Velká Británie – Millfield	
Sportovní gymnastika			
SP	21.–23. 3.	Maďarsko – Szombathely	
Sportovní střelba kulová			
halové ME	25. 2.–2. 3.	Švýcarsko – Winterthur	
halové MČR	7.–9. 3.	Brno	
Jízda na bobech			
SP	7.–13. 1.	Itálie – Cortina d'Ampezzo	
SP a ME	14.–20. 1.	Itálie – Cesana	
SP	21.–27. 1.	Švýcarsko – Svatý Mořic	
SP	28. 1.–10. 2.	Německo – Königssee, Winterberg	
MS	11.–24. 2.	Německo – Altenberg	
Rychlobruslení			
ME	12.–13. 1.	Rusko – Kolomna	
SP	25.–27. 1.	Norsko – Hammar	
SP	2.–3. 2.	Itálie – Baselga di Pine	
MS	9.–10. 2.	Německo – Berlín	
SP	22.–24. 2.	Nizozemsko – Heerenveen	
MSJ	22.–24. 2.	Čína – Changchung	
MS dlouhé tratě	6.–9. 3.	Japonsko – Nagano	
Jízda na saních			
SP	5.–6. 1.	Německo – Königssee	
ME	12.–13. 1.	Itálie – Cesana	
ME	25.–27. 1.	Německo – Oberhof	
SP	2.–3. 2.	Německo – Altenberg	
SP	14.–17. 2.	Lotyšsko – Sigulda	
Veslování			
MČR trenažér	9. 2.	Olomouc	
Windsurfing			
MS	9.–20. 1.	Nový Zéland – Auckland	

Tucet otázek pro

Milana Jiráška

1. Datum a místo narození:

„27. 10. 1936, Praha (dětství jsem však prožil v Kouřimi).“

2. Dosažené vzdělání, současné povolání:

„Vystudoval jsem Lékařskou fakultu Karlovy univerzity v Hradci Králové a mám atestaci z interního a sportovního lékařství a z ortopedie 1. a 2. stupně. V současnosti pracuji na částečný úvazek jako lékař na oddělení ortopedie v Ústřední vojenské nemocnici ve Střešovicích.“

3. Co vás přivedlo ke sportu a co k medicíně?

„Ke sportu jsem se dostal víceméně sám, intenzivně pak na internátním gymnáziu v Poděbradech, kde jsem bydlel na koleji Jiřího z Poděbrad a kde sport patřil mezi studenty k bontonu. K medicíně mne přivedl sport v kombinaci se zájmem o lidské zdraví.“

4. Provozoval jste aktivně nějaké sporty?

„Pěstoval jsem stolní tenis, atletiku, plavání, vodáctví a alpské i severské lyžování.“

5. Jaký je váš vztah k Dukle?

„Po promoci v roce 1960 jsem strávil dva roky v Ústřední vojenské nemocnici ve Střešovicích na povinném postgraduálním školení. Od roku 1962 jsem působil v Liberci jako lékař 105. pluku protichemické ochrany, jehož součástí – jednou rotou – byla liberecká Dukla. Po třech letech jsem se vrátil do Střešovic, a to na sportovně-lékařské oddělení, které se staralo o vojenské sportovce. Ve Střešovicích působím dodnes a s mnoha někdejšími příslušníky Dukly se nadále a s potěšením stýkám.“

6. V jakých sportovních funkcích nyní působíte v Česku a v zahraničí?

„Jsem předsedou Českého olympijského výboru a členem výboru Všesportovního kolegia České republiky. Od roku 1990 jsem též členem předsednictva Mezinárodní lyžařské federace (FIS).“

7. Odkdy jste v čele ČOV a kolikrát jste byl znovuzvolený?

„Poprvé jsem byl předsedou Českého olympijského výboru zvolen 19. prosince 1996 a pak ještě dvakrát. Moje nynější funkční období končí s rokem 2008, v lednu 2009 proběhnou volby nového předsedy. Znovu kandidovat jsem již nechtěl, ale změnil jsem názor a definitivně se rozhodnu až na konci roku 2008.“

8. Má snaha o pořádání LOH v Praze nadějí na úspěch?

„Samozřejmě že má, jinak bychom do toho nešli. Napoprvé sice s největší pravděpodobností neuspějeme, ale aspoň budeme mít čas odstranit naše slabiny. Kandidatura Prahy je přijímána s velkými sympatiemi ve světě i u části našich občanů, méně již na naší politické scéně, to všechno se dá ale ještě změnit. Chybí nám i více úspěšně uspořádaných velkých světových soutěží, je totiž obtížné jejich pořadatelství vůbec získat.“

9. Jaký je váš názor na podporu Armády ČR sportu?

„Myslím si, že podpora armády vrcholovým sportovcům je nezastupitelná. Tímto způsobem to řeší většina států a u nás to funguje jako osvědčený a zaběhnutý systém, jehož rozbourání by nadlouho oslabilo konkurenceschopnost našich sportovců na světových kolbištích.“

10. Váš největší sportovní zážitek:

„Jako divák mám dva dominantní zážitky – zlato Jiřího Rašky ve skoku na lyžích na olympiádě v Grenoble 1968, kde jsem byl jako lékař naší lyžařské výpravy, a prvenství našich hokejistů na olympiádě v Naganu 1998, kterou jsem prožíval už jako předseda Českého olympijského výboru.“

11. Vaše koníčky a zájmy:

„Hlavním koníčkem se mi stala práce v olympijském hnutí, již věnuji velké množství času. Jinak rád čtu a velmi často chodím do divadla. Pokud jde o sport, stále lyžuji, běhám a plavu, jezdím na kole a hraji tenis.“

12. Vaše osobní cíle do budoucna:

„Za velmi důležité považuji, aby si Český olympijský výbor dál udržel nezávislost jak na politice, tak na byznysu. Pokud jde o mne osobně, chtěl bych si najít čas na operaci kyčle, který mě už delší čas zlobí.“

Ve dnech 5.–7. října byli zástupci ASC DUKLA hosty slovenské Dukly. Do Svidníku ve Slovenské republice jeli ve složení Jaroslav Priščák, Roman Zubík a Ladislav Moc. Zúčastnili se oslav 40. výročí založení sportovního centra Dukla Banská Bystrica a křtu knihy „Naša Dukla pod Urpínom“ vydané při příležitosti tohoto výročí.

Křest u Dukelského památníku

Křest knihy

plk. Priščák a mjr. Zubík u busty gen. Tesaříka

Po dvanáctihodinové cestě jsme dorazili do Svidníku. I když bylo něco po osmé hodině večer, přijetí bylo krásné, standardní „slovenské“, ve vzduchu byla cítit přátelská atmosféra a bylo znát, že oba pánové, autor knihy Jozef Mazár i spoluautor Juraj Benčík byli rádi, že přijela Dukla Praha. Nádherného přijetí se dostalo Ladislavu Mocovi, který strávil velkou část svého sportovního života v Dukle Banská Bystrica a byl jedním z těch, kteří stáli u zrodu olympijského vítěze v chůzi na 20 km v Soulu v roce 1988 Jozefa Pribilinec.

Druhý den po poledni byl naplánován oficiální křest knihy „Naša Dukla pod Urpínom“ za přítomnosti minulých i současných legend sportu Slovenské republiky a představitelů státních orgánů a pamětníků bojů Dukelské operace. Celý akt probíhal na místě k takovéto události nejvhodnějším u Dukelského památníku. Po této oficiální části následovala část o něco méně formální a to ve společenských prostorách střední průmyslové školy oděvné ve Svidníku. I tady jsme ihned pochopili, že si máme co říct a to nejenom o historii obou „Dukel“ ale i o současnosti a budoucnosti a možnostech spolupráce. Při neformálních debatách se sportovci a činovníky Dukly Banská Bystrica bylo jasné, že problémů máme všichni dost. Přesto vrcholový sport na Slovensku v současné době prožívá klidné a perspektivní období. Ministerstvo obrany, které zabezpečuje velkou část reprezentace Slovenské republiky v několika sportovních oddílech, pochopilo důležitost takové podpory a neříká se zodpovědnosti za vývoj sportu na Slovensku. Tyto jsou časy, kdy byla slovenská Dukla v útlumu, takřka na zrušení. Ani největší skeptik si nedokáže představit, že by se slovenská armáda zřekla takových jmen jako je Elena Kaliská, Michal Martikán. Tyto myšlenky nám potvrdil nejenom autor knihy Jozef Mazár ale i funkcionáři Dukly Banská Bystrica. Stejný

optimismus jsme vycítili i z řeči, kterou vedl jediný slovenský olympijský vítěz v atletice Jozef Pribilinec. Sportovci Dukly Banská Bystrica se chlubí i jmény medailistů světových soutěží jako byli také Železný, Starnovský, Kunzo, Kocman, Jež, Parma, Gönci, či slavní trenéři Benedik, Adamec, Černý, Rozim, Benčík, Martinák a mnoha dalších.

Připomeňme si, že název Dukla byl přijat v roce 1956 a to na počest hrdinských bojovníků, kteří bojovali za osvobození České republiky z nenáviděné nacistické okupace. Nemělo by se zapomínat, že v dukelském průsmyku naši českoslovenští vojáci pod vedením generála Ludvíka Svobody poprvé vstoupili na území Československa a v nepředstavitelně úporných bojích v náročném horském terénu jich zde desetitisíce padlo. Všichni, kdo přežili útrapy II. světové války, patří ke skromným a obětavým lidem. Mnozí z nich se po válce zapojili do budování nového státu a někteří i k organizování armádního sportu.

Symbolika Dukly je v tom, že podobně houževnatě jako bojovali naši vojáci při osvobození Československa, podobně bojují naši vrcholoví sportovci za slávu naší vlasti na nejvyšších sportovních kolbištích. Houževnatost bojů a tvrdého tréninku za slávu naší vlasti vytváří jak mezi vojáky tak i mezi sportovci celoživotní přátelství a vychovává je ke správnému a skromnému jednání v životě.

Naše armádní tělovýchova pod hlavičkou Dukly má bohatou tradici a slávu šířila i do zahraničí. Naši armádní reprezentanti vybojovali na nejvyšších světových soutěžích nepočítaných medailí a finálových umístění. Proto by byla nedozírná škoda tuto tradici nějakým nepromyšleným rozhodnutím přerušit.